

ÉVÉRTÉKELŐ 2025

Tisztelt Ibrányi Lakosok! Kedves Olvasók!
Közeledve az év végéhez, a korábbi évek hagyományainak megfelelően igyekszem röviden összefoglalni, hogy milyen eredményeket értünk el 2025-ben.

3. oldal

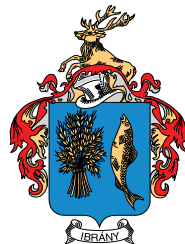

ÚJ VEZETŐ A VÁROSI ÓVODÁBAN

Horváth Miklósné Ági óvó nénivel beszélgettünk, annak apropóján, hogy Tóth Balázné, Ibolya óvó néni nyugdíjba vonulása után, sikeres pályázását követően ő lett a városi óvoda vezetője.

19. oldal

IBRÁNYI HÍRLAP

XXXIII. évfolyam 6. szám

2025. november - december

Ára: 300 Ft

MEGJELENIK KÉTHAVONTA

BOLDOG SZÜLETÉSNAPOT IBRÁNY VÁROS!

Ibrány Várossá válásának 32. évfordulója tiszteletére, november 14-én, az Ibrányi László Művelődési Központ, Könyvtár és Sportcentrum színháztermében került sor az idei ünnepi naggyűlésre, ahol átadták az idei települési elismerő címeket is. Beszámolóinkat a 4. oldalon olvashatják.

TÁJÉKOZTATÁS
AKTUÁLIS HÍREK
KULTURÁLIS TÉR
NAPRAKÉSZ INFORMÁCIÓK

DECEMBERBEN MEGÚJUL
www.ibrany.hu

Ibrány
4484

CSENDES MEGEMLÉKEZÉS A DONI KATASZTRÓFA ÁLDOZATAIRÓL

2026. JANUÁR 12. HÉTFŐ, 17:00

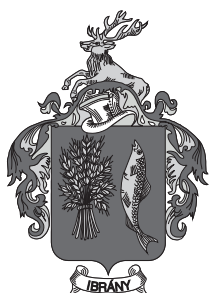
BEM UTCAI SÍRKERT, II. VILÁGHÁBORÚS EMLÉKMŰ

Emlékező beszédet mond **Haluska Adrienn Alexandra** intézményegység-vezető, önkormányzati képviselő

Közreműködnek a RIKE tagjai

VÁRJUK ÖNT IS, EMLÉKEZZÜNK HŐSEINKRŐL KÖZÖSEN!

IMPRESSZUM - XXXIII. évfolyam 6. szám

FELELŐS SZERKESZTŐ:

PUSKÁS GYULA

Telefon: 06-30/205-8214

E-mail: hirlapszerkesztoseg@gmail.com

LAPIGAZGATÓ: KISS MARIANNA

FELELŐS KIADÓ:

IBRÁNYI LÁSZLÓ MŰVELŐDÉSI KÖZPONT,
KÖNYVTÁR ÉS SPORTCENTRUM

TÖRDELŐSZERKESZTŐ, KÉPSZERKESZTŐ:

PUSKÁS ATTILA

E-mail: ih.tordeles@gmail.com

A SZERKESZTŐSÉG TAGJAI:

BARNÁ ZOLTÁNNÉ
FEKETÉNÉ SZABÓ MARIANNA
GÁSPÁR LÁSZLÓNÉ
GERÁKNÉ PETRI ZSUZSANNA
KATÓ ELEKNÉ
KISS MARIANNA
KORMÁNY GYÖNGYI
ROMÁN ZOLTÁNNÉ
SZABÓ P. JUDIT
TÁBORI TIBOR
TRENCSÉNYI TÍMEA
FOTÓK: BAKTI LÁSZLÓ

SZERKESZTŐSÉG, HIRDETÉSFELVÉTEL:

Levél cím: 4484 Ibrány, Hősök tere 2-4.

Telefon: 06-42/200-129

E-mail: hirlapszerkesztoseg@gmail.com

NYOMDAI MUNKÁLATOK:

ÖRÖKSÉGÜNK KÖNYVKIADÓ KFT.

Nyíregyháza, Bercsényi u. 13

ISSN 1217-7881

Fotóink, írásaink és grafikáink, a szerkesztési és tördelési megoldások önálló szerzői jogi védelem alatt állnak. Engedély nélküli másolásuk, felhasználásuk és utánzásuk jogszabályba ütközik és büntetőjogi felelősséggel jár.

LAPZÁRTA:

2026. JANUÁR 20. (KEDD), 16 ÓRA

A lapzárta után érkező anyagokat nem áll módunkban megjeleníteni!

KARÁCSONYFA

November második felében röppent világgá a hír, hogy a fővárosban, egészen pontosan a Kossuth téren felállítandó Ország Karácsonyfája címre felajánlott fenyőfák közül a döntéshozók egy ibrányi ezüsthégyet választottak ki.

Amikor a fa kivágását előkészítő egyeztetés során a Katasztrófavédelem és közműszolgáltatók szakembereivel terepszemlét tartottunk, megjegyeztem a munkatársamnak, hogy jó néhányszor jártam már arra, de ez az aprócskának éppen nem nevezhető, 23 méter magas, valóban csodaszép fenyő valahogy sosem tűnt fel... Most meg mindenki kíváncsi lesz rá. A felajánló családnak ezúton is tiszteletemet fejezem ki az önzetlenségükért!

A karácsonyfa szimbólum. Az örök élet, a remény és a feltétlen szeretetet hirdető Jézus Krisztus szimbóluma. Annak a három napnak a jelképe, amikor jók vagyunk, sőt emberségesek.

És ha ezt a logikát követem, akkor annak 362 napnak is a jelképe, amikor – hogy is mondjam finoman – nem feltétlenül vagyunk jók, sőt...

Ha már ibrányi földben sarjadt és cseperedett az Ország Karácsonyfája, hagy küldjek fel vele néhány kívánságot.

Kérnék egy kis önzetlenséget, mert amit egyesek ún. parkolás címszóval művelnek Ibrányban, azért simán buktatnak egy forgalmi vizsgán...

Kérnék egy kis intelligenciát, hogy a hétköznapi beszédet művelők között kevesebb legyen az olyan, akinek szappannal kellene kisürolni a száját egy-egy mondata után...

Kérnék egy kis tudást, hogy a divatos kommentelésben észt osztók legalább helyel-közzel helyesen tudják leírni fröcsögésüket...

Kérnék egy kis energiát, hogy az üditőitalos dobozzal, csokipapírral, taknyos zsebkendővel, stb. legyen erő eljutni egy útszéli kukáig...

Kérnék egy kis felelősségérzetet, hogy a közterületen bandázó, szabadtartású kutyák gazdái belássák, eddigi, nullához konvergáló erőfeszítésük teljes zsákutca...

Sorolhatnám napestig, de félek, hogy a fát szállító kamion nem bírná a terhelést.

Inkább ezen sorokat kihasználva azt kívánom minden ibrányinak szerte a világban: Süssön rátok a nap! Áldott karácsonyt, és eredményekben gazdag, békés új esztendőt!

Puskás Gyula
felelős szerkesztő

KITÜNTETÉS

Akikre büszkék vagyunk

6-8. oldal

SULIHÍREK

Árpád krónika

10-11. oldal

REFORMÁTUS

Suli hírek

12-13. oldal

MOZAIK

Útfejlesztések Ibrányban

14. oldal

MOZAIK

Újra nyelvi est a gimiben

18. oldal

RIPORT

Tábori Tibor riport

20. oldal

MOZAIK

Egy fenyőfa két élete

23. oldal

VÉLEMÉNY

Az utca embere

24. oldal

MOZAIK

Ünnepek ünnepe

25. oldal

Az Ibrányi Hírlapban az olvasók által küldött írások nem feltétlenül tükrözik a szerkesztőség véleményét. Az ezekben leírtakért a szerkesztőség soha, semmiféle felelősséget nem vállal!

Kéziratokat nem őrzünk meg és nem küldünk vissza!

POLGÁRMESTERI ÉVÉRTÉKELŐ 2025

Tisztelet Ibrányi Lakosok! Kedves Olvasók! Közeledve az év végéhez, a korábbi évek hagyományainak megfelelően igyekszem röviden összefoglalni, hogy milyen eredményeket értünk el 2025-ben, hogyan gazdálkodtunk, milyen kihívások és lehetőségek mentén hajtottuk végre az idei esztendő feladatait.

Gazdálkodás

Pénzügyi szempontból igen nehezen indult az év. A képviselő-testület döntése értelmében a folyószámlahitelünket 80 millió forintra emeltük. Ennek fő oka, hogy a pályázataink megvalósításával a jogszabályi kötelezettségeknek való megfelelés miatt igen lassan haladunk, ami jelentős többletköltségekkel jár.

Mindezek mellett, a fennálló hitelállományunk évről évre csökken. A 2019-es 60 millió forinthez képest, ez az összeg 2025. év végére 12 millió forintra csökkent. Az Iparüzési adóbevételeink a 2020-ban befolyt 92 millió Ft-hoz képest, 2025-re két és félszeresére nőtt.

2025-ben, két alkalommal kapott önkormányzatunk a működőképességünk megőrzését biztosító kormányzati támogatást. A két támogatás összege meghaladja a 10 millió forintot, ami nagy segítségünkre volt likviditásunk megőrzésében. Ezen források Ibrányba juttatásának érdekében végzett lobbitevékenységéért ezúton is külön köszönetem fejezem ki Dr. Vinnai Győző úrnak, térségünk egyéni országgyűlési képviselőjének.

Az idei év legnagyobb kihívása és eredménye is egyben a Lehel út 18. szám alatt található KTSZ épületének megmentése volt. A törvényes lehetőségeket kihasználva mindent megtettünk azért, hogy megszabaduljunk ettől az elődeink által vállalt kötelezettségtől, aminek a behajtására már árverést tűztek ki az ingatlanra. Végül sikerült egy olyan jogi hibát találnunk, ami miatt a végrehajtást kérőnek meg kellett szüntetnie az eljárást és törölnie kellett a követelését. Így a tulajdonos önkormányzatunk szempontjából kedvező döntéssel zárult az ügy: tulajdonunkban maradt ez a nagyon értékes vagyontárgyunk, az ingatlanunk tulajdoni lapja per-és követelésmentessé vált. Így az épület korszerűsítése előtt is elhárult minden akadály, hiszen éppen emiatt a teher miatt nem lehetett pályázni erre a célra korábban. Képviselő-testületünk tagjai továbbra is társadalmi munkában végzik önkormányzati képviselői feladataikat, több millió forintot spórolva ezzel a városnak.

Fejlesztések

Igyekszünk minden településrészünket fejleszteni, építeni, szépíteni, karbantartani. Ha valaki csak átutazóban jár településünkön láthatja, hogy diszkont áruházak, kereskedelmi üzletláncok fektetnek be Ibrányba, hozzájárulva a kisvárosias arculat kialakulásához, és erősítve városunk térségközponti szerepét.

Ha végig sétálnak Ibrányon láthatják, hogy megújult az Árpád úti református óvodánk, és energetikai felújítás folyik szintén az Árpád úton a polgármesteri hivatal melletti négylakásos önkormányzati ingatlanunkon. Az egykori „Kulcsár Étterem” épülete is megszépült végre, köszönhetően a tulajdonos kitartó munkájának.

Ha a Templomszegben járnak nemcsak azt láthatják, hogy korszerűsítés folyik a több, mint 100 éves parókia épületén, hanem azt is, hogy egyre szebb, és jobb műszaki állapotba kerül a Tájházunk is.

A Zrínyi úton közel 600 m járdát építettünk a közfoglalkoztatási program keretében.

A Tölgyes utcai sportpályánkon egy 20x40 m-es műfüves pályát alakítottunk ki.

Megépítettünk és átadtunk 6.5 km zúzott köves mezőgazdasági útalapot a Nagyerdő és a Tisza-parti üdülőövezet között. Városunk belterületén, több helyszínen összesen több, mint 2.500 méter hosszúságban került kiépítésre, valamint megújításra aszfaltburkolat, hozzájárulva a közlekedési infrastruktúra növeléséhez.

A Tisza parton elkezdődött az régi ifjúsági tábor területén lévő turisztikai célú építkezés.

A versenyképes járáskor program keretében egy nagy értékű munkagép beszerzése vált lehetővé. Szintén ezzel a pályázati lehetőséggel élve Nagyhalász várossal közös kérelmet adtunk be, és nyertünk 25-25 millió forintot, amit a két város a Dr. Béres József Egészségügyi Központ működésére fordíthat.

Egy objektív mérés is alátámasztja, hogy jó irányba tart településünk. Az Egyensúly Intézet kutatása 3155 magyar önkormányzatot hasonlított össze különböző fejlettségi mutatók szerint. A 3155 magyar település közül Ibrány az előkelő 110. helyet foglalja el, négy helyet javítva a 2014. éves adathoz képest.

Idén ősszel az ombudsman nemzetiségi jogokért felelős helyettese vizsgálatot indított a településünkön. Lakossági feljelentés nyomán indult a vizsgálat, ami az ibrányi köznevelésben és közoktatásban megjelenő szegregációt volt hivatott feltárni. A vizsgálat lezárult, a helyettes ombudsman a véleményét megfogalmazta. Ibrány város vezetése a továbbiakban is elkötelezett abban, hogy minden ibrányi gyermek egyenlő eséllyel jusson hozzá a nevelési és oktatási intézményeink által nyújtott szolgáltatásokhoz. Az integrációhoz a mi véleményünk szerint is csak a tanuláson és a munkán keresztül vezet az út.

Tisztelet Ibrányi Lakosok!

Újra eljött az év legmeghittőbb időszaka az advent, mely az elcsendesülésről, a várakozásról, és a karácsonyi készülődésről szól. Ibrány Város Önkormányzatának Képviselő-testülete nevében ezúton is megköszönöm mindazoknak a munkáját, akik egész évben segítették településünk fejlődését. Köszönöm az intézményeink dolgozóinak helytállását, amivel hozzájárultak ahhoz, hogy ebben az évben is tovább tudtuk építeni, szépíteni városunkat. Köszönöm a helyi vállalkozók, a civil szervezetek támogatását, az egészségügyben, a szociális területen, a rendvédelemben, valamint az oktatásban és nevelésben dolgozók munkáját, hogy a saját területükön mély elhivatottsággal szolgálták városunk lakosságát. Képviselőtársaimmal együtt mindent meg fogunk tenni azért, hogy fejlődésünk, előre haladásunk a továbbiakban is töretlen legyen.

Ibrány Város Önkormányzatának Képviselő-testülete nevében boldog karácsonyt, áldott ünnepeket, valamint eredményekben és sikerekben gazdag újesztendőt kívánok önöknek!

Trencsényi Imre
polgármester

BOLDOG SZÜLETÉSNAPOT IBRÁNY VÁROS!

Ibrány Várossá válásának 32. évfordulója tiszteletére, november 14-én az Ibrányi László Művelődési Központ, Könyvtár és Sportcentrum színházterme adott otthont annak a rendezvénynek, ahol sor került az idei települési elismerő címek átadására.

A Himnusz elhangzása és Ibrány dalának városlakóink által elmondott kisfilmjének levetítésével indult az ünnepi nagygyűlés, amelyet megtisztelt jelenlétével Dr. Vinnai Győző országgyűlési képviselő is.

A moderátori köszöntőt követően Puskás Biborka szavalta el az egyik legismertebb, a hazaszeretetet középpontba állító költeményt, Radnóti Miklós: *Nem tudhatom c.* versét, majd Trencsényi Imre polgármester és Dr. Vinnai Győző országgyűlési képviselő ünnepi beszédei következtek.

Mindketten visszatekintettek a mögöttünk hagyott több mint 3 évtizedre, kiemelve a várossá válás óta eltelt időszak legjelentősebb eseményeit, szereplőit.

Az ünnepi gondolatokat követően az Ibrányi Református Óvoda, Általános Iskola és Kollégium, valamint a Tomsits Rudolf Alapfokú Művészeti Iskola diákjai következtek. Pelyhe Zsuzsa zongorakísérettel Túróczi Gergő fuvalán adta elő Rossini Tarantelláját, míg a néptáncsoport somogyi táncokat mutatott be.

Az ünnepi műsorszámokat követően érkezett el a pillanat, amikor színpadra szólították az idei települési elismerő címekben részesítetteket, akik Trencsényi Imre polgármestertől, valamint Dr. Dóka Zoltán jegyzőtől vehették át a kitüntetések.

Ibrány Város Önkormányzata Képviselő-testületének döntése értelmében Simonné Berencsi Aranka és Trencsényi Tímea "Közösségünk Szolgálatáért", Dr. Kató Simonné és Kulcsár Miklós "Kiváló Közalkalmazott", Kormányné Kató Zsuzsanna "Kiváló Önkormányzati Dolgozó", néhai Csura Józsefné, Hajdu Zsolt és Szűcs Sándor "Ibrányért Díszcímer", néhai Kulcsár Ferenc, Puskás Gusztávné és Tóth Balázné "Pro Urbe Emlékérem" kitüntető címben részesült.

A kitüntetetteknek ezúton is gratulálunk! Méltatásukat az 6-9 oldalakon olvashatják.

A komoly és méltóságteljes ünnepi pillanatokot követően újra a zene és tánc percei következtek. Ismét színpadra léptek az Ibrányi Református Óvoda, Általános Iskola és Kollégium, valamint a Tomsits Rudolf Alapfokú Művészeti Iskola diákjai, akik bodrogközi táncokat adtak elő, majd a Pereputty Népzenei Együttes produkciója következett.

A rendezvény fináléjaként a helyi fiatalság tagjaiból álló Halod, Kicsim! együttes következett, amely produkciójával méltán érdemelte ki a közönség vastapsát.

A produkcióban közreműködött: Bugarin-Horváth Luca, Dobránszki Lili, Nagy Máté, Puskás Biborka, Puskás Napsugár,

Puskás Gábor, Trencsényi Gergő, Trencsényi Gréta és Túróczi Gergő.

Az ünnepi műsorban szereplők felkészítő pedagógusai, mentorai: Jánvári György, Jánvári-Tar Nikolett, Lőrincz Beáta, Tirpák Ferenc, Trencsényi Imre és Trencsényi Tímea.

Az ünnepi nagygyűlést az intézmény II. emeleti rendezvénytermében egy állófogadással zárult, ahol Szűcs Sándor az Ibrányi Járási Hivatal vezetője mondott pohárköszöntőt.

A szervezők nevében köszönetet mondunk mindenkinek, aki elfogadta a meghívást. Külön köszönet a rendezvény zökkenőmentes és magas színvonalú megvalósításában résztvevőknek.

Puskás Gyula

GYÉMÁNTLAKODALOM

60. házassági évfordulójuk alkalmából köszöntötte Kántor Imrét és kedves feleségét Erzsikét a Nagy Imre utcában Trencsényi Imre polgármester és Puskás Gyula aljegyző. A jeles évfordulóhoz ezúton is gratulálunk és jó egészséget kívánunk!

HŐSEINKRE EMLÉKEZTÜNK

Nagy Imre egykori mártír miniszterelnökünk mellszobránál tisztelegtünk a 69 évvel ezelőtti 1956-os Forradalom és Szabadságharc hősei előtt, ahol városunk polgármestere, **Trencsényi Imre** mondott ünnepi beszédet.

Az október 23-án, 17 órakor megtartott rendezvényen az Ibrányi Árpád Fejedelem Általános Iskola és Alapfokú Művészeti Iskola diákjai adtak látványos és méltó emlékműsort. Felkészítő pedagógus: **Kubicsek Tünde**.

A megemlékezés zárásaként az önkormányzat, intézmények, egyházak, civil szervezetek képviselői helyezték el a tisztelet koszorúit az egykori miniszterelnök mellszobránál.

INGYENES PADLÁSFÖDÉM SZIGETELÉS

Nincs pályázat, nincs önerő, nincs apróbetű!

Az ingyenes padlásfödém szigetelés program keretein belül elvégezzük a lakóingatlanok padlásfödémének teljesen térítésmentes szigetelését. (anyag + kiszállítás + munkadíj = 0 Ft)

A program célja, hogy minél több család csökkenthesse otthona hőveszteségét, és hosszú távon alacsonyabb fűtési költségeket érheszen el.

Miért ingyenes?

A munka költségét nem a lakosság fizeti. A szigetelés finanszírozását egy energia-megtakarítási kötelezettségi rendszer biztosítja.

Személyi feltételek

- 18. életévét betöltött magyar állampolgár
- tulajdonosa a lakóingatlandnak, jogosult a felújításra
- Ingatlan feltételek (Fontos!)
- Ibrány közigazgatási területén belül legyen az ingatlan.
- A szigetelendő padlásnak teljesen üresnek kell lennie, sem ott tárolt anyag, sem egyéb más forrásból származó fűdémszigetelés nem lehet rajta.
- A padlásra feljutási lehetőség biztosítottnak kell lennie (biztonságos létra, vagy lépcső). Padlásteren belül a szigetelés helyének megközelíthetőnek kell lennie.
- Csak magánszemély tulajdonában álló családi ház szigetelhető
- Csak a fűtött lakótér feletti födém szigetelhető, azaz sem garázs, sem melléképület szigetelése nem fér a programba.
- A megvalósítás részletei
- 25 cm vastagságban ásványgyapot szigetelés
- párazáró és páraáteresztő fólia a megfelelő rétegrendhez
- előzetes helyszíni felmérés után egyeztetjük a kivitelezés időpontját
- (a kivitelezés az elérhető anyag- és kapacitáskeretek függvényében történik)
- Szükséges dokumentumok:
- a felújítással érintett lakóingatlan tulajdoni lap másolata
- tulajdonos lakcímkártya másolata
- tulajdonos személyigazolvány másolata
- tulajdonos adóazonosító kártya másolata

Érdeklődés / jelentkezés elérhetőségei:

- E-mail: gamesz.szigetes@gmail.com
- Telefon: +36 30 364 0027
- (Hétfőtől - Péntekig: 08:00-16:00)

MEGYEI PRIMA-DÍJAS
A KULCSÁR-FÉM KFT

November 14-én pénteken este adták át a vármegyei Prima-díj elismerést vármegyénk azon kiválóságainak, akik életútjukkal emelik a térség hírnevét.

A VOSZ vármegyei szervezete tizenkilencedik alkalommal rendezte meg a vármegyei díjátadó Prima-gálát, ahol városunk alpolgármestere és egyik legnagyobb foglalkoztatója Kulcsár Béla vehette át az Év Fémmegmunkáló Vállalkozása különdíját. A Prima-díj nem csupán elismerés, hanem fénylő iránytű is, amely példát mutat a jövő generációinak.

A rangos elismeréshez ezúton is gratulálunk!

Puskás Gyula

GYERMEKORVOSI KÖRZETEK
RENDELÉSI IDEJE

Rendelő: 4484 Ibrány, Bocskai köz 81.
Telefon: 06 42/ 220-525

Dr. Puskás Zsuzsanna körzete:

Hétfő: 8.30 - 12.30
Kedd: 13.00 - 17.00

Szerda: 10.00 - 12.00, Tanácsadás: 8.00-10.00

Csütörtök: 8.30 - 12.30
Péntek: 13.00 - 17.00

Dr. Sinka Zsuzsanna korábbi körzete:

Hétfő: 13.00 - 15.00
Kedd: 10.30 - 12.30
Szerda: 12.00 - 14.00
Csütörtök: 13.00 - 15.00
Péntek: 10.30 - 12.30

ÁRAMSZÜNET ÉRTESÍTŐ

Tájékoztatjuk a tisztelt lakosságot, hogy 2025. december 08-án 08:00 és 16:00 között karbantartási munkavégzés miatt az Ibrányi László utca 7. (mintagazdaság), Kültérület 3. (Nagyhalászi utca); valamint 2025. december 15-én 08:00 és 16:00 között megnövekedett ügyfél igény villamos energia ellátása miatt a Liliom utca 2. (1500/1) fogyasztási helyeken a zavartalan és biztonságos energiaellátás biztosítása érdekében a villamosenergia hálózaton munkát végeznek. Köszönjük megértésüket és türelmüket!

AKIKRE BÜSZKÉK VAGYUNK!

Ibrány Város Képviselő-testülete Simonné Berencsi Aranka részére Ibrány városában végzett lelkiismeretes, példamutató közéleti tevékenysége elismeréseként „Közösségünk Szolgálatáért” kitüntetést adományoz.

Simonné Berencsi Aranka tősgyökeres ibrányinak mondhatja magát. Az óvodapedagógusi diploma megszerzését követően folyamatosan fejlesztve szaktudását és látókörét gyógypedagógus, logopédus végzettséget szerezve azt a fiatalkori magasztos célját vitte tovább, hogy segítse a sajátos nevelési igényű gyermekeket. Tehetségének és elhivatottságának köszönhetően az elmúlt esztendő során munkája révén számos ibrányi gyermek kaphatott kiemelt figyelmet, speciális bánásmódot és lelki támogatást.

Munkája során kétszer volt megbízott tagintézmény-vezető. A nevéhez fűződik, hogy városunkban az ő irányításával kezdte meg működését a Szabolcs-Szatmár-Bereg Megyei Pedagógiai Szakszolgálat Ibrányi Tagintézménye.

Nagy-nagy türelemmel, megértéssel és szakértelemmel fordul azon szülők felé is, akik gyermekükkel kapcsolatban csak tanácsot szeretnének kérni. Mindennapi munkája mellett mentori feladatokat is vállal. Egyetemi hallgatói sorsát mindig figyelemmel kíséri, tanulmányi előmenetelüket, boldogulásukat nemcsak pedagógusként, hanem emberileg is maximálisan segíti.

Közvetlen lakóhelyén a Kertvárosban, közösségi embereként mindig szem előtt tartotta az ott élők életminőségének javítását, képviselőjükként pedig kiemelt fontosságúnak tartotta a város testületi ülésein történő érdekképviseletüket. Ő az, akit mindig megtalálhatnak a kertvárosi lakosok gondjaikkal, problémáikkal.

Ötletgazdája, fáradhatatlan szervezője és házigazdája volt az egykori Kertvárosi Napok elnevezésű programsorozatnak, amely az egyik legnépszerűbb rendezvény volt városunkban.

Közösségi emberként napjainkban is az Ibrány-Kertvárosi kulturális programok fő motorja, szervezője és az ott élők szószólója.

Ibrány Város Képviselő-Testülete Trecsényi Tímea részére Ibrány városában végzett lelkiismeretes, példamutató közéleti tevékenysége elismeréseként „Közösségünk Szolgálatáért” kitüntetést adományoz.

Trecsényi Tímea ének-zene, népzene-tanár, szociálpedagógus, szakvizsgázott tehetségfejlesztő, közoktatási vezető és pedagógus szakvizsgával rendelkező okleveles tehetségfejlesztő tanár.

Már gimnáziumi éveiben aktívan részt vett a város kulturális és közösségi életében, alapító tagja volt a Rétközi Ifjúsági és Kulturális Egyesületnek, az Ibrányi Hírlap jelenlegi szerkesztőbizottságának aktív tagja.

Pedagógusi pályafutását az Ibrányi Árpád Fejedelem Általános Iskola és Alapfokú Művészeti Iskolában kezdte, jelenleg az Ibrányi Református Óvoda, Általános Iskola, Gimnázium és Kollégium ének-zene, egyházi ének tanára és kórusvezetője.

Kiemelten fontos számára a tehetséggondozás, amely során szabadidejét nem sajnálja készíti fel növendékeit egy-egy versenyre vagy előadásra. Növendékei számos hazai versenyen vesznek rész kiemelkedő eredményességgel, de a versenyeken kívül is eleget tesznek szinte minden felkérésnek, ezzel is öregbítve városunk hírnevét.

Városi rendezvényeink, ünnepi műsoraink rendszeres felkészítője, rendezője, éneke, műsorvezetője. Az elmúlt esztendő során számos magas színvonalú színpadi produkció, nemzeti ünnepekhez kapcsolódó emlékműsor létrejött nevéhez.

A helyi könnyűzenei produkciók mellett, életében fontos szerepet tölt be

a népzene. 2024-ben társszervezője volt a Tavaszi Zsibongó Ökóvásár és Népzenei Fesztiválnak, ahol 201 citerás zenész játszott és énekelt egyszerre a Zöld erdőben, de magas a juharfa kezdetű népdalt és így új Guinness-rekord született.

Ibrány város képviselő-testülete dr. Kató Simonné részére Ibrány városában, az oktatás területén végzett több évtizedes lelkiismeretes, példamutató munkája elismeréseként „Kiváló Közalkalmazott” kitüntetést adományoz.

Dr. Kató Simonné munkáját mindig az elhivatottság és a szakértelem jellemezte. Mindig az elvégzendő feladat és munka volt számára a legfontosabb, s ilyen szemlélettel oktatta és nevelte fel több évtizeden keresztül diákjait. Számukra mindig a kitartást, a vállalt feladat fel nem adását hangsúlyozta. Ez nem véletlen, hiszen ő maga is bevallotta már gyermekkorában kitűzött egy célt maga elé: mindenképpen tanítani akart.

Ezért meg is tett mindent. 1982-ben diplomázott a Bessenyei György Tanárképző Főiskola földrajz-testnevelés szakán, ahol edzői képesítést is szerzett, így elvállalta a főiskola kosárlabda csapatának irányítását is.

Férjhez mant, majd megszülettek gyermekei. Ezt követően 1992-től 2000-ig az ibrányi általános iskolában napközis nevelőként dolgozott, ahol igyekezett a gyermekekben tudatosítani azt, hogy a jó tanulmányi felkészülés egyik titka a jó időbeosztás.

Ez időszak alatt tovább képezve magát 1999-ben a Testnevelési Egyetemen diplomázott, ugyanitt 2001-ben a gyógy testnevelő képesítést is megszerezte, majd 2004-ben a Budapesti Műszaki és Gazdaságtudományi Egyetemen közoktatási vezetői szakvizsgát tett.

Az évek során vezetőként is kipróbálhatta magát, hiszen a szomszédos Balsa településen az általános iskola igazgatójaként dolgozhatott 5 esztendőn keresztül. 2005-től az Ibrányi Móróc Zsigmond Gimnáziumban helyezkedett el szaktanárként, majd az igazgató-helyettesi posztot is betöltötte.

Az intézményben történt fenntartóváltást követően is maradt ebben a pozícióban egészen 2025 nyaráig, amikor is nyugdíjba vonult.

Dr. Kató Simonné életpályájáról elmondható, hogy eredményes és sikeres szakmai út volt. Ezen az úton végig haladva nemcsak a diákok lehetnek hálásak a példamutató oktató és nevelő munkáért, hanem a pedagógus kollégák és az iskolavezetés képviselői is.

Ibrány Város Képviselő-Testülete Kulcsár Miklós részére Ibrány városában, az oktatás területén végzett több évtizedes lelkiismeretes, példamutató és kiemelkedő szakmai munkája elismeréseként „Kiváló Közalkalmazott” kitüntetést adományoz.

Kulcsár Miklós főigazgató több mint három évtizede elkötelezett pedagógusa a helyi közoktatásnak.

Pályáját 1988. augusztus 1-jén kezdte a helyi gimnáziumban, ahol először számítástechnikát, majd a szakközépiskolai képzés beindulását követően közgazdaságtant tanított. A közgazdaságtan igazi szívügye volt: diákjait rendszeresen készítette fel szakmai versenyekre. Amikor a gimnáziumban megszűnt a közgazdaságtan oktatása, újabb szakmai kihívás elé állította magát: elvégezte a matematika mesterszakot, így ettől kezdve egyetemi szinten matematikát tanított. Sok diák életében vált meghatározó pedagógussá precizitásával, szakmai tudásával és támogató személyiségével.

2012 szeptemberétől igazgatóhelyettesként szolgálta a gimnáziumot. Felkészültségét és vezetői rátermettségét a közoktatásvezetői szakvizsga megszerzése is alátámasztja. Az itt szerzett szervezési és jogszabályi ismeretei később meghatározóak lettek intézményvezetői munkájában.

2016-ban kapott felkérést a helyi általános iskola vezetésére, azóta is rendületlenül, nagy odaadással vezeti az intézményt. Igazgatói munkásságát az teszi igazán értékessé, hogy az iskola tanulói összetételének változásával új célokat kellett kitűzni: a tehetséggondozás mellett előtérbe került a felzárkóztatás és a hátrányos helyzetből fakadó hátrányok csökkentése. Főigazgató úr pedagógusi és vezetői munkáját az a hitvallás határozza meg, hogy minden gyermeknek joga van a fejlődéshez és a sikerhez.

Kiemelkedő érdemei közé tartozik, hogy nagy hangsúlyt fektetett a tanítási eszközök korszerűsítésére, az iskola felszereltségének folyamatos fejlesztésére, valamint a pedagógusok szakmai továbbképzésének támogatására. E célok megvalósítása érdekében számos pályázaton vett részt sikeresen, biztosítva az intézmény számára a szükséges forrásokat.

Kulcsár Miklós főigazgató úr példaértékű elkötelezettséggel, szakmai igényességgel és emberi tartással dolgozik a gyerekekért, a tantestületért és a közösségért.

Ibrány Város Képviselő-testülete Kormányné Kató Zsuzsanna részére Ibrány városában, a közigazgatásban végzett több évtizedes lelkiismeretes, példamutató munkája elismeréseként „Kiváló Önkormányzati Dolgozó” kitüntetést adományoz.

Kormányné Kató Zsuzsanna 2000 júniusában helyezkedett el a helyi közigazgatásban, a polgármesteri hivatal pénzügyi ügyintézőjeként.

A több mint 2 és fél évtizedes köztisztviselői munkája során 2019-ig a polgármesteri hivatal pénzügyi irodáját erősítette szorgalmas, lelkiismeretes munkájával.

Munkájára mindig is jellemző volt a pontosság, a megbízhatóság, a határidők tartása és a szakmai alaposág. Az eltelt évek alatt folyamatosan képezte magát, a jogszabályi változásokat figyelemmel kísérte, azokat kellő mélységben elsajátította. E mellett munkatársai részére is a tőle telhető legtöbb segítséget nyújtotta, kollégái minden esetben számíthatnak rá.

2018-ban a Polgármesteri Hivatalban végzett magas szakmai színvonalú, lelkiismeretes, példamutató munkája elismeréseként a „Város Kiváló Köztisztviselője” kitüntetésben részesült.

2019-től a Városfejlesztési Csoport vezetőjeként a település fejlesztéséhez kapcsolódó pályázatok elkészítésében, a projektek megvalósításában vesz részt.

Szaktudásával, alaposágával nagyon nagy szerepet játszott városunk dinamikus fejlődésében, a nyertes, megvalósult pályázatainkban. Háromgyermekes családként sok esetben hétvégéket is feláldozott annak érdekében, hogy a település előre lépése, gazdagodása érdekében pályázataink határidőben benyújtásra kerülhessenek, az elszámolások határidőben megtörténjenek.

Ő az egyik legdinamikusabban fejlődő munkatársa az Ibrányi Polgármesteri Hivatalnak. Rendkívül hasznos és értékes munkát végez, amelynek precizitását, pontosságát mind a megyei kormányhivatalban, mind pedig az Államkincstárnál is elismerik.

Ibrány Város Képviselő-testülete néhai Csura Józsefné részére Ibrány városában a gyermekegészségügy területén végzett példamutató és lelkiismeretes szakápolói munkájának elismeréseként posztumusz „Ibrányért” Díszcímer kitüntetést adományoz.

Csura Józsefné vagy, ahogy Ibrányban mindenki ismerte és nevezte: Babi, 1968. április 3-án született Kemecsen. Általános iskolai tanulmányait Ibrányban végezte, és már a középiskola választással kijelölte magának azt az életutat, ami az egészségüggyel, azon belül is a gyermekek gyógyításával szorosan összefonódott.

Középfiskolai tanulmányait Nyíregyházán a Kölcsey Ferenc Gimnázium és Egészségügyi Szakközépiskolában végezte, majd az érettségi megszerzését követően, 1986-tól a nyíregyházi Jósa András Kórház újszülött osztályán kezdett el dolgozni.

Időközben férjhez ment, házasságából két gyermek **Dávid** és **Panna** született.

A Nyíregyházán töltött több mint egy évtizedet követően 1999. július 1-jén tért vissza dolgozni szeretett lakóhelyére és lett a II. sz. gyermekorvosi körzetben **Dr. Puszkás Zsuzsanna** közkedvelt asszisztense, akinek mindig volt egy szelíd mosolya, egy csekély ajándéka a kis betegeknek, vagy egy biztató szava azok szüleihez.

Hosszú évekig gazdagította szaktudásával és vette ki részét az ibrányi háziorvosi ügyeleti rendszer működéséből is.

Településünkön az egészségügyben eltöltött negyed évszázad alatt egy pontos, empátikus, segítőkész embert ismerhettek meg benne a szülők, a gyermekek és munkatársai. Egy olyan szakembert, aki fáradságot nem ismerve gyakorolta nehéz, de szép hivatását.

Távózásával pótolhatatlan űrt hagyott nemcsak családjá, szerettei, munkatársai, hanem az ibrányi emberek életében is.

A kitüntető címet lánya, **Miló-Csura Panna** vehette át.

Ibrány Város Képviselő-testülete Hajdu Zsolt részére Ibrány városában, a helyi hátrányos helyzetű gyermekek felzárkóztatása érdekében végzett kimagasló szakmai munkája elismeréseként „Ibrányért” Díszcímer kitüntetést adományoz.

Hajdu Zsolt, szociálpedagógus, okleveles pedagógiatanár és okleveles inkluzív nevelés tanár mesterpedagógus, az Ibrányban működő Iránytű Tanoda szakmai vezetője.

A Tanodában többségében hátrányos helyzetű ibrányi gyermek szakemberek általi képességefejlesztésre nyílik lehetőség. Az intézmény célja elsősorban az oda járó gyerekeknél a szocializációs szint növelése, az iskolaisikeresség növelése, a lemorzsolódás csökkentése olyan hasznos ismeretadó foglalkozásokkal, amelyek az életre nevelnek.

Hajdu Zsolt nevéhez fűződik a magyarországi tanodák legnagyobb országos eseménye, a Tanodák közötti olimpia megvalósítása, ami idén már nyolcadik alkalommal került megrendezésre, valamint az egyedülállóként működő Iránytű Filmstudio elnevezésű, teljes egészében gyermekek által működtetett filmgyár.

Szintén az ő nevét fémjelzi az ország legnagyobb és legaktívabb tanodáit összefogó országos szövetség létrehozása, melynek több mint 60 intézmény a tagja.

A szárnyai alatt több száz gyermeknek sikerült felzárkóznia és a Tanoda által kitűzött célt elérnie, hogy megtanulják a mindennapi élethez szükséges szituációk, problémák kezelésének módját.

Kiemelkedő szakmai tevékenységének elismeréseként 2022-ben a Belügyminisztérium Társadalmi Felzárkóztatásért Felelős Helyettes államtitkársága kitüntetésben részesítette.

Ibrány Város Képviselő-testülete Szűcs Sándor részére Ibrány város fejlődése érdekében végzett kiemelkedő, közigazgatási-szakmai munkája elismeréseként „Ibrányért” Díszcímer kitüntetést adományoz.

Szűcs Sándor 1999-ben végzett a Bessenyei György Tanárképző Főiskolán történelem-földrajz szakos tanárként, majd 2002-ben a Budapesti Közgazdaságtudományi és Államigazgatási Egyetem Államigazgatási Főiskolai Karán igazgatósszervezőként.

Közigazgatási pályafutását 2002-ben kezdte Nyíregyháza Megyei Jogú Város Polgármesteri Hivatalában hatósági ügyintézőként.

2011-ben került át a Szabolcs-Szatmár-Bereg Megyei Kormányhivatal kötelékébe, ahol osztályvezetői kinevezéssel az Integrált Ügyfélszolgálati Osztály vezetése, irányítása lett a feladata.

A járások megszervezését követően 2013. január 01-től a Szabolcs-Szatmár-Bereg Vármegyei Kormányhivatal Ibrányi Járási Hivatalának vezetője.

Az általa irányított járási hivatal közmegelégedésre végzi a feladatát, pontosan, percízen, a jogszabályoknak megfelelően segítve a járás lakosságának mindennapjait.

Kiváló személyes- és munkakapcsolatot ápol az Ibrányi Polgármesteri Hivatal vezetésével, segítve a két közigazgatási terület harmonizációját.

Munkája, szakértelme, tapasztalata, vezetői kvalitása mind hozzájárult ahhoz, hogy az Ibrányi Járási Hivatal hatékonysága kiemelkedjen a járási hivatalok között.

Munkája mellett fontosnak tartja az érdekképviselői intézményét, hiszen ő a Magyar Kormánytisztviselői Kar Szabolcs-Szatmár-Bereg Vármegyei szervezetének Területi Elnöke, illetve az országos közgyűlés tagja.

Ibrány Város Képviselő-testülete Kulcsár Ferenc részére Ibrány várossá válása és további fejlődése érdekében végzett közeleti tevékenysége elismeréseként posztumusz Pro Urbe Emlékérem kitüntetést adományoz.

Kulcsár Ferenc 1955. július 27-én született Ibrányban.

Mind az általános iskolai, mind pedig gimnáziumi tanulmányait is Ibrányban végezte.

Az érettségi megszerzését követően az Agrártudományi Egyetemen folytatta tanulmányait. A sorkatonai szolgálatot követően az útja a Bessenyei György Tanárképzői Főiskolára vezetett majd a diploma megszerzését követően Tiszateleken kezdett tanítani.

Később a tanári pályát hátrahagyva vállalkozásba kezdett, ami ezek után nagyban meghatározta élete hátralévő részét. Szerteágazó vállalkozásaiban: az építőiparban, a vasiparban, a mezőgazdaságban, a kereskedelemben vagy éppen a vendéglátásban nagy létszámot foglalkoztatott.

Szeretett településén aktívan részt vett a közösség életében. Mindenki számíthatott a segítségére. Önzetlenül támogatta a helyi alapítványokat, civil szervezeteket, a sporttehetségek versenyeztetését éppúgy, mint a helyi kisvállalkozók elindulását.

1990-től 2006-ig négy cikluson át, 16 esztendőn keresztül szolgálta a települést önkormányzati képviselőként és 2002-ig az alpolgármesteri pozíciót is betöltötte. A rendszerváltást követő években nagy szerepet játszott abban, hogy településünk 1993-ban elnyerhesse a városi címet.

Alapító tagként vett részt az ibrányi NIMRÓD '96 vadásztársaság megalakításában, amelynek elnöke is volt.

Szívégyének tekintette az ibrányi focicsapatot is, amelynek egy időben elnöki posztját is betöltötte. Önzetlen szponzorálásával komoly szerepe volt a 90-es évek végi ibrányi aranycsapat megalapozásában.

Szerepet vállalt a 90-es évek elején épült Tölgyes utcai sportpálya építésében, hozzájárult a helyi szilárd hulladéklerakó telep megvalósításához, a városi szennyvízhálózat kiépítéséhez, a vezetékes telefon- és gázhálózat kiépítéséhez, a települési úthálózat felújításához. A 2000-es évek elején PHARE küldöttként sikeresen lobbizott a művelődési ház felújításához szükséges forrásokért.

Megépítette és hosszú éveken át üzemeltette városunk főterén a Kulcsár Éttermet, mint komplex szórakoztató központot, amely az ibrányi a fiatalok törzshelye lett.

A kitüntető címet fia, *Kulcsár Ferenc* vehette át.

Ibrány Város Képviselő-testülete Puskás Gusztávné részére Ibrány város fejlődése érdekében végzett lelkiismeretes és példamutató intézményvezetői munkája, valamint a helyi közösségépítés terén végzett önzetlen tevékenysége elismeréseként „Pro Urbe” Emlékérem kitüntetést adományoz.

Puskás Gusztávné, Irénke néni Tiszalökön született, mégis ibrányinak vallja magát, hiszen fiatal óvónőként itt teljesedett ki hivatása, családi élete, s a közeleti tevékenysége.

Harmincnyolc évet töltött óvodavezetői pozícióban. Nevéhez fűződik az óvodahálózat bővítése, a helyi óvodák integrálása, hozzá hasonló, elkötelezett munkatársakkal.

Vezetői tevékenysége mellett sok éven át nevelte a jövő nemzedékét. A gyerekek iránti tiszteletét és szeretetét az a tudat hatotta át, hogy a szülők a legdrágább kincsüket bízták rá. Ez volt a hivatása.

Aktív közösségi emberként több cikluson át volt Ibrány Város Önkormányzata Kulturális Bizottságának és Szociális Bizottságának tagja. Szerepvállalásával, javaslataival, döntéseivel segítette az önkormányzat munkáját, szem előtt tartva a település fejlődését. Elévülhetetlen érdemeket szerzett abban, hogy az egykori alvó, poros kis településünkől várossá fejlődhetünk.

Nyugdíjba vonulása után nagy lelkesedéssel állt neki az azóta is aktívan működő Ibrányi Nyugdíjasok Egyesülete létrehozásának, amelynek vezetőségében 14 éven keresztül a legjobb tudása szerint azon dolgozott, hogy kortársai tartalmasan és hasznosan töltsék el szabadidejüket. Mindig a legjobbra törekedett, legyen szó énekkarról, tánckarról, megyei vagy regionális nyugdíjas egyesületei találkozókról, kulturális seregszemlékről.

Éveken keresztül részt vett az Ibrányi Hírlap szerkesztőbizottságának munkájában, városunk szellemi, kulturális életében.

Puskás Gusztávné segítőkészségével, lelkiismeretes munkájával, aktív közeleti tevékenységével kivíta az emberek megbecsülését. Munkája és közeleti szerepvállalása elismeréseként Ibrány Város Képviselő-testülete 2007-ben Kiváló Közalkalmazott kitüntetést, 2018-ban, a várossá válás 25. évfordulója tiszteletére pedig díszoklevelet adományozott.

Ibrány Város Képviselő-testülete Tóth Balázné részére Ibrány város fejlődése érdekében végzett lelkiismeretes és példamutató intézményvezetői munkája, valamint önzetlen közeleti tevékenysége elismeréseként „Pro Urbe” Emlékérem kitüntetést adományoz.

Tóth Balázné, Ibolya 1983-ban a nagykállói Budai Nagy Antal Óvónőképzőbe szerzett képesítést, majd a nyíregyházi főiskolán diplomázott óvodapedagógusként. Ezt követően már család mellett képezte magát és tette le a különböző szakvizsgákat.

Ibrányban 1983-ban kezdett dolgozni az Óvoda utcai intézményben, ahol a szegregált környezetben élő, hátrányos helyzetű gyerekek odaadó nevelésével alapozta meg szakmai-gyakorlati tapasztalatát, majd a Szabolcs utcai óvoda következett pályafutása során.

Az akkori intézményvezetés iránta táplált bizalmát mutatta, hogy ebben az intézményben a gyermekek nevelése mellett az időközben megalakult Rétközi Óvodaszövetség mindennapi munkájának megszervezésére is megbízást kapott, így lett szakmai munkaközösség vezető.

Rátermettségét a település vezetése is elismerte, hiszen először tagintézmény vezetőnek, 2013-ban megbízott óvoda vezetőnek nevezték ki. A közoktatás vezetői képzettség megszerzését követően hivatalosan megpályázhatta a vezetői posztot, amit 12 évig sikeresen töltött be.

Munkája mellett aktív közeleti szereplőként is ismerhették városunkban. Két cikluson keresztül önkormányzati képviselőként szolgálta településünket. Mondhatni hosszú éveken át ő volt a tavasz hírnöke városunkban, hiszen szeretett óvodája fejlesztésére létrejött, szívégyének tekintett nagysikerű Tavaszközszöntő rendezvény szervezője, szereplője és házigazdája is volt egyben.

Irányításával sikerült egy egységes, jól működő óvodát megalkotni, amely a város nevelési intézményei között ma is egy kimagasló szintű oktató-nevelő munkát végző intézmény.

Lelkesedése és hivatástudata, a rá bízott gyermekek szüleivel való kapcsolata példaértékűnek állítható minden településünkön dolgozó óvodapedagógus elé.

Idén nyáron a képzeletbeli stafétabotot átadva nyugdíjba vonult és az elkövetkező nyugdíjas évekhez jó egészséget kívánunk!

JALAPÁRRÓL ELSZÁRMAZOTTAK TALÁLKOZÓJA

Bár nem a Jalapárról származom azok közé a szerencsés emberek közé tartozom, akik ott lehettek ezen a különleges eseményen. Külsősként szemlélve a vendégeket többször is könnybe lábadt a szemem, ahogyan örültek a találkozásnak és az együtt felidézett emlékeknek. Az ötletgazdát **Németné Bor Annát** és **Román Zoltánné Ágit** a program szervezőjét kérdeztem a nem mindennapi találkozórol.

Honnan és mikor jött az ötlet, hogy a Jalapár tanyáról elszármazottaknak találkozót szervezzetek?

Ani: Itthon elvittem tavaly a három nővéremet a karácsonyi vásárra, ahol összetalálkoztunk **Reskóné Erzsikével**. Mindannyian örültünk egymásnak, mert nagyon régen találkoztunk így együtt. Szinte egyszerre kezdtük mondani, hogy milyen csodás élet volt a tanyán és de jó lenne valamikor leülni egy jót beszélgetni. A vásár kellős közepén jó ideig boldogan emlegettük a régmúltat, alig tudtunk szétválni. Ekkor megfogalmazódott a fejemben, hogy szakmailag erre **Ági** a legalkalmasabb. Ugy gondoltam, hogy egy igen színvonalas, rangos dolgot szeretnék, mert Ibrány történelméből hiányzik ez a korszak. A Jalapár egy nagyon nagy múltú tanyavilág volt, az a fajta tanyavilág, amiből kintettek a falvak, tehát igazából a gyökerek.

Mikor kezdtetek el az eseményre készülni?

Ani: A vásár után, egyik karácsonyhoz közeledő beszélgetésünk alkalmával megkértem **Ágit**. Azt is kértem, hogy diszkrét legyen és akkor hozzuk nyilvánosságra, amikor már szakmailag összeállt a program. Nem szerettem volna egy eszem-iszom, szakmailag semmirekellő rendezvényt, hanem olyat, ami a város rangját jelzi. Mi is odatartozunk ehhez a városhoz és ezek az emberek is városi polgárként élnek, akik tettek Ibrányhoz, nem elvettek, mindahány család ide beköltözött.

Hogyan állt össze a program?

Ági: Már az Anival való beszélgetésünk közben röpködtek az ötletek a fejemben. Éreztem és tudtam, hogy ennek egy nem mindennapi eseménynek kell lennie, mert ezek a tiszteletre méltó emberek méltán megérdemlik, hogy Ibrány történelmében őseik földje soha ne merüljön feledésbe. A nemes célhoz segítségül hívtam először is a Helytörténeti Egyesület tagjait, valamint az ILMKS-ben dolgozó munkatársaimat, akiknek köszönöm, hogy az előkészületek és a rendezvény napján is nagyon sokat segítettek.

Volt-e olyan program ami a találkozó szervezése közben jutott eszedbe?

A programmelemek formálódása közben egyre nagyobb és egyre merészebbet álmodik az embernek lánya, így hívtam segítségül az ibrányi önkéntes múzeumi fémkeresőket - **Rutkai Dávidot** és **Szász Zoltánt** -, akiknek ezúton is köszönjük a több órányi lelkes kutatómunkáját. A találkozóra egy kisebb vitrinbe kiállítottunk néhány megtisztított darabot, melyek mind a tanyán lakók dolgosa életének lenyomatát. A tanya földjében talált egykor használt fém eszközök maradványaival a későbbiekben további kiállítási terveink vannak. **Orosz Miklósnak**, mint a birtok felügyelőjének pedig köszönjük, hogy helyismeretével segítette ezt az emlékmű kutatómunkát.

A visszaemlékezések milyen formában jelentek meg a találkozón?

Néhány elszármazottal készült egy nagyon őszinte és bensőséges interjú, melynek montázs filmjét levetítettük a találkozón. Köszönjük az interjúban résztvevőknek - **Ferenczi Béláné**, **Török Béláné**, **Ignézi Jánosné**, **Ignác György** és **Ignác Györgyné**, **Palkó Istvánné**, **Deák Ferencné**, **Roma Antalné**, **Ignézi Mihályné** -, hogy kamera elé ülve elmesélték nekünk a tanyasi életük néhány nevezetes emlékét. Köszönjük, hogy kérésünkre a film bevezető szövegét **Gorcsa Péter** atya elmesélte, a tanyáról készült káprázatos légifelvételeket pedig **Tilki Edvárdnak**. A portréfilmek olyan értékes kordokumentumok, melyeket óriási vétek lett volna elmulasztani. Szeretettel ajánlom minden ibrányi embernek, hogy nézze meg a filmeket az Ibrányi Helytörténeti Egyesület YouTube csatornáján.

A találkozóon mi volt számotokra a legemlékezetesebb?

Ani: A rendezvény több lett, mint amit én reméltem, de nekem a legfontosabb a találkozás öröme volt. Felesleges lenne tovább színeznem. Megrendítő volt elérkezniülve látni ezeket az élet által edzett, általam tisztelt embereket. A helyszín, az időpont, az az ötven-hatvan év kellett ahhoz, hogy ez a rendezvény ilyen formában megvalósulhasson. Tökéletes volt minden.

Ági: Majd' egy esztendei kutató- és szervezőmunka előzte meg a Liget Rendezvényházban megtartott, minden tekintetben örömteli családi-, baráti-, egykori szomszédi találkozót. A rendezvény minden egyes pillanatára büszke vagyok és boldogan emlékszem vissza. Arra, hogy az előkészületek idején mennyi jószándékú, segítőkész ibrányi embert megmozgatott ez a nemes cél; hogy a találkozóra sikerült hazahozni a jalapári iskola harangját; hogy az interaktív térkép előtt egymás kezéből vették ki a tollat azért, hogy berajzolhassák egykori családházuk helyét. Mindannyiunk számára ünnep volt az első meglepett pillanatoktól kezdve a találkozó végéig az egymásra való rácsodálkozással, az újra egymásra találás meghatottságával, a meghitt találkozás örömeivel.

Kedves Ági a riportok, videó készítése közben milyen érzések kavargtak benned?

Ági: Nem tudok elégszer köszönetet mondani az interjúban résztvevőknek. Izgalmas volt nekem és nekik is. Jómagam sokat tanultam a beszélgetésekből, hisz általuk feltárult előttünk egy letűnt idő olyan emlékezete, ami szerencsére máig itt él közöttünk. Alszerénység lenne azt válaszolnom, hogy „csak végeztem a munkám”, mert sokkal több volt ez számomra, mint munka. Szavakkal el nem mondható tisztelet és egyben hatalmas felelősség, amikor egy élete delén túl lévő, igazán kemény munkában felcseperedett, több gyermeket felnevelő, ráadásul az emberiség legtragikusabb történelmi korszakát megélt „falunkbeli” ember elbeszélését hallgatod. Hol mosolyra fakasztó, máskor megható és egyben felemelő, mert őszintén, kendőzetlenül mesélnek a velük törtétekről, olykor a legmélyebb érzéseikről. És közben tudod, hogy ez nem mese...

Várható-e folytatás?

Helytörténetünk hiteles feltárása miatt (is) természetesen folytatjuk a tanyakutatást, az interjúsorozatot, sőt kiterjesztjük a Tuskolány tanyára. Egyrészt azért, mert a két tanya élők szinte testvérként éltek egymás mellett, valakinek a nagyszülei vagy szülei éltek az egyik tanyán, míg ő a másikon. Másrészt, mert közülük többen jelezték, hogy bizony ők most mindezekből kimaradtak. Velük kiegészülve jövőre újra szeretnénk megszervezni az uradalmi tanyákról elszármazottak közösségét megerősítő találkozót, hiszen a valódi főszereplők maguk az elszármazottak, akik érdemesnek tartották a rendezvényt arra, hogy részt vegyenek azon a mindannyiunk számára (sors) közösségi eseményen. Így vált velük együtt teljessé.

Köszönöm, hogy időt szakítottatok Rám tiszta szívből gratulálok a találkozó megszervezéséhez és nagyon jó egészséget kívánok. Jövőre várjuk a folytatást.

Szabó P. Judit

ÁRPÁD KRÓNIKA

Az Árpád Fejedelelem Általános Iskolában minden nap megdolgozunk azért, hogy az itt tanuló gyerekeket a tanulási időn túl bekapcsoljuk a hagyományok ápolásába, felhívjuk figyelmüket az ünnepek fontosságára. Mivel tanulóink nagy része más-más értéket hoz magával a szülői házból, így sokat kell tennünk azért, hogy elfogadják, s velünk együtt érezzék e közös tevékenységek közösséget formáló fontosságát.

Októberben a Zenei világnap alkalmából rádiós műsorral készültek a felsős tanulók, az alsó évfolyam tanulóit pedig két zenepedagógus: *Hamvainé Karászi Aranka* zongora-, és *Horváth Péter* klarinéton előadott zenés játéka kápráztatta el. A klarinéton bemutatott változatok egy műre c. előadás során tanár bácsi mesélt a gyerekeknek a hangszer különböző megszólaltatásának lehetőségéről, a hangulatokat tükröző lassú, illetve gyorsabb előadásmód jelentőségéről.

Az Ibrányi László Művelődési Ház szervezésében, a Petőfi Kulturális Program jóvoltából több alkalommal vehettek részt tanulóink kézműves foglalkozáson, melyen igazán tetszetős tárgyakat, ékszereket készíthettek. A térségi népművészeti kiállításához kapcsolódóan *Bereczné Mogorósi Ildikó* irányításával csodaszép szötteket készítettek a másodikos és harmadikos gyerekek, majd a tetszetős alkotások megszületése után megtekintették a kiállítást. A kis elsősök a fazekasság rejtelseibe nyertek betekintést, a felsős tanulók pedig faragtak, illetve dróttékszereket készítettek- örömmel tették karjukra az elkészült színes, mutatós karkötőket. Köszönjük szépen a több alkalmat magába foglaló részvételi lehetőséget.

Október 8-án a LEGO gyár képviselőjében *Tamaskovics Róbert* és *Zsófi* látogatott el a 3. évfolyamon tanuló gyerekekhez. A biodiverzitásról és a klímaváltozásról összeállított témával ismerkedtek meg a tanulók - természetesen az életkorukhoz igazítva. A jegesmedvék élőhelyét igyekeztek megmenteni, ehhez gyűjtöttek ötleteket, majd elképzeléseiket LEGO kockákból meg is építették. Szencziósi alkotások születtek, élménnyel és jókedvűen dolgoztak a gyerekek.

Ugyanezen a napon Paszabra látogatott el a 4. a osztállyal *Nagyné Mátyás Jolán* osztályfőnök. *Bodóné Bodnár Erika* könyvtáros, illetve *Tajthy Péter* polgármester úr fogadta a kis közösséget, egy kis édességgel kedveskedve a gyerekeknek. Először a Paszabi Szóttos Művészeti Házat látogatták meg, ahol a takács mesterséggel és a szövés eszközeivel ismerkedtek.

Ezután a könyvtár barátságos falai között népmesét hallgattak, totót töltöttek ki, majd papírszínház előadáson vettek részt. A gyerekek nagy öröme, hogy ők is megismerkedtek a papírszínház rejtelseivel és előadták *A kiskakas gyémánt félkrajcárja* című mesét.

Október 15-én az Őszi pedagógiai napok keretében a Pedagógiai Oktatási Központ szervezése által bemutató órákat tartott intézményünk két pedagógusa. *Hermanné Ambrus Erika* óratémája a 3. osztályos tanulók számára a helyi értékek egymáshoz való viszonyának megértése, mélyítése, a problémamegoldó és logikus gondolkodás fejlesztése a *Mor To Matek* készlet alkalmazásával. A számok összeadása, a helyi értékek tanulása tízes, száz, majd ezres számkörben is sokkal érthetőbbé válik ezzel a módszerrel-ezt láthatták a hozzánk érkező pedagógusok.

7. osztályban *Szurdoki Ferenc* LEGO programozása LEGO EV3 robotokkal zajlott. Ez egy fantasztikus fejlesztési eszköz, nagyon sok mindent tanít már általános iskolás kortól azokból a kompetenciákból és azokból a tudásterületekből, amelyek a való világban továbbtanulás során, de a munka világában is szükségesek. Vendégeink Nyíregyháza több iskolájából, valamint Tiszanagyfalva, Nagycserkesz és Fábánháza általános iskoláiból érkeztek hozzánk.

„Mostan színes tintákról álmodom” címmel, a művészeti tagozat kézműves foglalkozására járó tanulók alkotásaiból nyílt kiállítás október 17-én a Pedagógiai Szakszolgálat pszichológusa, *Takács-Szalay Dóra* nyitotta meg. Annyira magával ragadó, és a kiállított képekhez kapcsolódó volt gondolata, hogy szívesen megosztom: „Ma nemcsak egy kiállítást nyitunk meg-hanem egy világot, ahol a színek beszélnek helyettünk. A festék itt nemcsak anyag, hanem üzenet: minden árnyalat egy gondolat, egy érzés, egy pillanat lenyomata. A gyermek kezében az ecset nem eszköz, hanem varázspálca, amely láthatóvá teszi a belső csodát. A piros, a kék, a sárga, a zöld- mind-mind egy-egy szó ebben a különös nyelvben, amelyet a lélek ért.

A pszichológia azt mondja: amit nem tudunk kimondani, azt gyakran megrajzoljuk. Ezért minden kép egy vallomás, minden szín egy érzelm, minden vonal egy gondolat útja. Ahogy nézzük ezeket az alkotásokat, egy kicsit a gyermekek belső világába is bepillantunk. A színek világa olyan, mint a lélek térképe: nincsenek rajta határok, csak érzések és utak egymás felé.

Amikor egy gyermek rajzol, nem a valóságot másolja-, hanem a saját belső világát építi újra, színről színre. Ezért minden kép egy vallomás: „Így látom én a világot, és így élek benne én.”

A művészet –akár egy tükör-nemcsak megmutat, hanem segít megérteni, amit belül hordozunk. A színek tanítanak minket: arra, hogy a világ nem fekete-fehér, hanem árnyalatokban gazdag, akár az emberi lélek. És ha megállunk egy pillanatra egy gyermek rajza előtt, talán mi is újra megtaláljuk a saját színeinket.”

Október 23. az 1956-os Forradalom és szabadságharc emléknapja. Nemzeti ünnepünkön a Kubicsek Tünde pedagógus által összeállított megható, egyben elgondolkodtató műsort néztük meg a zeneiskola színpadán. Idén a városi megemlékezés intézményünk tanulóinak tolmácsolásában zajlott a Nagy Imre-szobornál. Az ünnepi műsor egyedi megközelítése miatt könnyeket csalt az itélők szemébe. A műsorban szereplő diákok: Boda Marietta Tifani, Bódi Fanni, Tóth Virág Adél 5. Kovács Gabriella Leila, Lukács Alexandra Bettina, Szuhánszki Alíz 6., Boda Kira Fernanda, Bódi Boglárka, Kelemen Petra és Márton Hajnalka Melissza 7. osztályos tanulók. A műsorhoz szükséges kellékek elkészítését köszönjük Sallai Gabriella tanár néninek.

November 12-én a LEGO Gyár képviselői látogattak el iskolánkba, hogy egy különleges programmal lépjenek meg a diákokat. Az esemény fénypontja egy nagylelkű legóadomány volt, amelyet a 7.a osztály tanulói örömmel fogadtak és azonnal birtokba is vettek. A látogatók ezután egy interaktív, kreatív foglalkozást tartottak, ahol a diákok kipróbálhatták az új építőelemeket és megoszthatták ötleteiket. Nagyon szépen köszönjük az önzetlen felajánlást!

Különleges ajándékozást szervezett a Nyíregyházi Egyetem Matematika és informatika intézete novemberben 13-án. A LEGO Stúdióban három általános iskola képviselőinek adtak át robotika csomagokat és versenypályákat. Az előkarácsonyi gesztus célja az volt, hogy minél több diák tapasztalhasa meg a játékos tanulást, a robotika és a programozás élményét.

Az átadott csomagok a korábbi First LEGO League versenyekből származnak: a Submerged és a Masterpiece pályák. A cél az, hogy ezek az intézmények még magasabb szintre emeljék a robotika oktatását. Mindhárom iskola szorosan kötődik az egyetemhez, pedagógusai itt végeztek, és ma is aktívan együttműködnek velük. A Nyíregyházi Egyetem gyakorlóiskolája két pályát, az Ibrányi Árpád Fejedelem Általános Iskola és a Móra Ferenc Általános Iskola Petőfi Tagintézménye egy-egy LEGO versenypályát kapott.

Iskolánk ajándékát Sinku Miklós pedagógus vette át, aki maga is elkötelezett követője a robotikának. A Nyíregyházi Egyetem által szervezett robotika workshopon, műhelyfoglalkozásokon vesz részt, tanítványait a Digitális Tudásközpont által évről-évre megszervezett robotika versenyre viszi, ahol előkelő helyezéseket érnek el Szurdoki Ferenc pedagógus diákjaival együtt. Eddig saját maguknak készítették a pályát, az ajándék most újabb lehetőséget ad a fejlődésre.

Feketéné Szabó Marianna

OSZTÁLYTALÁLKOZÓ

36 év elteltével találkoztak az egykori Ibrányi Általános Iskola 1989-ben elballagott 8.E osztályának tagjai. A késő éjszakába nyúló összejövetelen volt miről mesélni egymásnak. Külön öröm, hogy elfogadta a meghívást Karácsi Zoltánné osztályfőnök is. Ezúton is köszönet mondunk Klement Anikónak a kitartó szervezőmunkához!

Egy biztos, a következő találkozóra nem kell több mint három évtizedet várni, amelyre remélhetőleg az egykori osztályból még többen el tudnak majd jönni!

Puskás Gyula

INNEN-ONNAN, IBRÁNYBÓL

Történt, hogy szomszédvári rangadó zajlott a Tölgyes utcai sportpályán. Ibrány csapata nagy erőbedobással dolgozott a vezetés megszerzésén, míg az ellenfél foggal-körömmel, egyre fáradtabban védekezett. Igazából csak idő kérdése volt, mikor születik meg a találat.

Szóval a sokadik ibrányi támadást egy hatalmas, lécszerű vágott, irtózatosszerű lövéssel sikerült lezárni, amit már képtelen volt az addig bravúrt-bravúrra halmozó kapus hátrítani. Erre a vendégek megbízott edzője csak ennyit mondott:

Csabikám! Ezt se? Hát, akkor mit?

Puskás Gyula

SULI HÍREK

"A Te igéd igazság, és örökké megmarad." (Zsolt 119,160)

OLASZORSZÁGI TANULMÁNYÚT

Október elején gimnáziumunk 32 tanulója tanulmányi eredményük jutalmaként, egy négy napos kiránduláson vehetett részt Olaszországban. A vasárnap hajnali indulás és az esős időjárás sem tudta a kedvünket szegni, izgatottan

és lelkesen buszoztuk végig kis hazánkat és Szlovéniát, míg megérkeztünk első állomásunkhoz Fogliano Szredipugliaba. Megrendítő látvány volt az I. világháborúban elesett több ezer katona emlékműve, de ennél is szívszorítóbb volt az a katonai temető, amelyben az aprócska sírköveken magyar neveket olvashattunk. Bea tanárnő saját történetét osztotta meg velünk, hiszen az ő nagypapája is hősként halt meg az itteni frontokon. Kegyeletünk jeleként egy verset hallgattunk meg, majd elénekeltük a Himnuszt. A nap zárásaképpen a doberdói magyar kápolnát látogattunk meg, ahol Kata tanárnő ismertette velünk a történelmi hátteret.

Másnap sokkal vidámabb napunk következett, a testvérvárosunkba, Gradisca d' Isonzoba látogattunk, megismertük a város nevezetességeit, a különleges kastélyt, majd a városházán találkoztunk a nagyon barátságos városvezetőttel. Trieszt volt a következő állomásunk, a gyönyörű tengerparti város szépségét a napsütés csak fokozta. Itt szembesültünk először az igazi olasz életérzéssel, azzal, hogy az emberek a kávézók teraszain üldögélve beszélgetnek, nevetgélnek és élvezik a napfényt. A nap fénypontja volt a Miramare-kastély meglátogatása. A csodálatos park és a fényűző épület szinte mesebelinek tűnt.

A keddi napunk volt a legélménydúsabb, hiszen Velencébe utaztunk. Kipróbálhattuk a vaporetto, vagyis vízibuszt, mellyel a Szent Márk térre érkeztünk. Idegenvezető kalauzolt végig minket a szebbnél szebb épületek között. Az ízletes pizza elfogyasztása után szabadidős program következett: fagyizhattunk, vásárolhattunk egy kis szuvenírt az otthoniaknak, a kalandvágyók pedig utazhattak gondolával.

Fáradtan tértünk vissza a lignanoi szállásunkra, de a finom vacsora után új erőre kaptunk és néhány perces sétával a tengerpartra értünk, ahol káprázatos esti képeket készítettünk. Reggeli után búcsút vettünk Lignanótól, és a világörökség

résztévé nyilvánított Aquileiába látogattunk. Az ókori városromok és bazilika látványa igazi időutazás volt.

Négy nap alatt rengeteg helyszínen jártunk, sokat tanultunk és életre szóló élményeket szereztünk, melyekre mindig szívesen fogunk visszaemlékezni. Bár ismét sokáig tartott az utazás, kicsit mindenki várta már, hogy újra a saját ágyában alhasson.

PÁLYAORIENTÁCIÓS NAP A GIMNÁZIUMBAN

A pályaaorientációs nap keretében értékes és inspiráló előadásokat hallhattak diákjaink, amelyek betekintést nyújtottak a továbbtanulás és a karrierépítés sokszínű lehetőségeibe.

Ezúton szeretnénk köszönetet mondani meghívott előadóinknak, akik elfogadták felkérésünket, és tartalmas, gondolatébresztő előadásaikkal gazdagították rendezvényünket:

- Dr. Lázár István, a Debreceni Egyetem Természettudományi és Technológiai Karának oktatója, beiskolázási felelőse,
- Vajda Tamás, a Nyíregyházi Egyetem Testnevelés és Sporttudományi Intézetének egyetemi docense,
- Dr. Bényei Ágnes, a Nyíregyházi Egyetem Óvó- és Tanítóképző Intézetének adjunktusa,
- Dr. Szakáll Zoltán, a Debreceni Egyetem Egészségtudományi Karának egyetemi docense,
- Lupócz János az AJKP mentora,
- Haluska Adrienn Alexandra intézményegység-vezető, valamint
- Papp Ervin, a STYLO ÉpGép Kft. ügyvezető igazgatója, a GLS Hungary Kft. nyíregyházi központjának vezetője.

Előadásaik révén a diákok átfogó képet kaptak a munkalehetőségekről, a felsőoktatás kínálatáról, az egyetemi életéről. A rövid, tartalmas prezentációk informáltak és motivációt adtak a jövő tervezéséhez, pályaválasztáshoz.

Köszönjük, hogy előadóink jelenlétükkel és szakmai elhivatottságukkal hozzájárultak rendezvényünk hatékonyságához.

VIZSOLYBAN JÁRTUNK

A 7–11. évfolyamos diákjainkkal a Nemzeti Emlékezetpedagógiai Program keretében különleges tanulmányi úton vettünk részt Vízolyban, a magyar reformáció szent emlékhelyén.

A Biblia és Reformáció történelmi túra során bejártuk a Könyvesházat, a Nyomdatörténeti Múzeumot. Betekintést nyerhettünk a korabeli könyvnyomtatás világába, s a diákok maguk is kipróbálhatták a nyomtatást.

Megtekintettük a templomot, ahol egyházi énekeket énekeltünk és egy előadás során megismerhettük a templom történetét.

Tanulóink interaktív foglalkozás alkalmával madártollal írhattak, megtapasztalva, milyen gondosság és türelem kellett a régi idők betűvetéséhez.

Ez a nap emlékeztet bennünket arra, milyen nagy ajándék, hogy a Szentírást anyanyelvünkön olvashatjuk. A vízolyi Biblia nem csupán könyv, hanem nemzeti és lelki örökségünk, amely összeköt múltat és jelent.

CSENDES NAP

Iskolánkban 2025. október 22-én csendesnapot tartottunk, melynek témája a reformáció volt. Az áhítat során megismerkedtünk a történelmi háttérrel, s a reformáció alaptételeinek legfontosabb üzenetével. Diákjaink igeolvasással szolgáltattak, s ifjúsági énekek lelkes hangjai gazdagították az

áhitatot. Majd az osztályfőnökök közreműködésével dolgozták fel tanulóink a témát. Ez a nap a lelki elmélyülést, a közösségi építkezést és a hitbéli megerősödést szolgálta. Hála legyen érte minden lelkes közreműködőnek!

KOLLÉGISTÁK KALANDJA: ÉLMÉNYEKkel TELI HÉTVEGE A REFORMÁTUS KOLLÉGIUMBAN

A református gimnázium kollégistái számára az elmúlt hétvége nemcsak a pihenésről, hanem az élményekkel teli közösségi programokról is szólt. A program keretében szervezett események változatos lehetőséget kínáltak a diákoknak a kapcsolódásra, feltöltődésre és lelki elmélyülésre.

Péntek: Evezés a Sóstón – természetközeli kezdés

A hétvége pénteken délután vette kezdetét, amikor a kollégisták Nyíregyháza szívében, a festői Sóstón próbálhatták ki az evezést. Az ÉLD+ program célja, hogy a fiatalok aktívan, élményszerűen kapcsolódjanak ki, és ez a vízi kaland tökéletesen megfelelt ennek. A tó nyugalma, a természet közelsége és a közös sportolás nemcsak fizikai, hanem lelki feltöltődést is nyújtott.

Szombat: Mozizás és bowling – kultúra és játék kéz a kézben
Szombaton a diákok a „Jó szerencse” című film vetítésén vettek részt, amely nemcsak szórakoztató, hanem elgondolkodtató élményt is kínált. A film után a társaság egy bowlingpályára vonult, ahol a versenyszellem és a nevetés uralta a hangulatot. A sportos délután remek alkalmat adott arra, hogy a tanulók kötetlenül, jókedvűen töltsék együtt az időt.

Vasárnap: Istentisztelet – lelki elcsendesedés

A hétvége zárásaként vasárnap délelőtt istentiszteleti alkalomra került sor, ahol a kollégisták közösen hallgatták Isten igéjét, énekeltek imádkoztak és amikor a kilencedikes tanulók ünnepélyes fogadalmétételére sor került büszkén tekintettek társaikra. Ez a csendes, elmélyült program méltó lezárása volt a mozgalmas hétvégének, lehetőséget adva a lelki feltöltődésre és a közösség megerősítésére.

A kollégiumi hétvége tehát nemcsak szórakozást, hanem közösségi élményt és lelki gazdagodást is hozott a diákok számára. Az ilyen programok hozzájárulnak ahhoz, hogy a fiatalok kiegyensúlyozottan, testileg-lelkileg megerősödve térjenek vissza a hétköznapi életbe.

REFORMÁTUS ISKOLÁK TALÁLKOZÓJA KISVÁRDÁN

Különleges sporteseménynek adott otthont a kisvárdai Várday Kata Református Általános Iskola, Gimnázium és Kollégium, ahol az ibrányi és debreceni református gimnáziumok diákjai és tanárai gyűltek össze egy barátságos röplabda mérkőzésre és közösségépítő programra. Az esemény célja nem csupán a sport volt, hanem a református iskolák közötti kapcsolat erősítése, a közös értékek megélése és a diákok közötti barátságok elmélyítése. A délután folyamán az ibrányi refi csapata lelkesen és sportszerűen mérkőzött meg a házigazda kisvárdaiakkal, valamint a debreceni refi játékosaiival. A mérkőzések során nemcsak a pontokért folyt a küzdelem, hanem a jó hangulatért is – a pályán és azon kívül egyaránt.

A sportprogram után a résztvevők közös vacsorán vettek részt, ahol lehetőség nyílt kötetlen beszélgetésekre, élménymegosztásra és új kapcsolatok kialakítására. A vacsora nemcsak a testet, hanem a lelket is táplálta – igazi református közösségi élmény volt.

Ez a nap ismét bebizonyította, hogy a sport és a hit kéz a kézben járhat, és hogy az iskolák közötti együttműködés nemcsak tanulmányi, hanem közösségi szinten is gyümölcsöző lehet.

SZÉPÍRÓ VERSENY

Az Újfehértói Református Iskolában megrendezett *”Kicsim kis fényemmel világítani fogok”* elnevezésű országos versenyen

tanulóink nagyon szépen teljesítettek szépíró kategóriában.

Gönczi Olivér 2. évfolyamon I. helyezést ért el. Felkészítő pedagógus: **Tóthné Sinka Livia**. **Horváth Petra** 4. évfolyamon I. helyezést, Horváth Mira Róza 4. évfolyamon III. helyezést ért el. Felkészítő pedagógus: **Sohodóczkiné Vári Zsuzsanna**.

Nagyon szép eredményeket értek el a 3.a osztály tanulói a református iskolák közötti online országos mesemondó versenyen. Ezüst minősítést kapott: **Márkus Boglárka** és **Nagy László**. Arany minősítést kapott: **Kató Léna** és **Szőke Bernadett**. III. helyezést ért el: **Gaál Kristóf**, II. helyezést ért el: **Urbán Antónia**, I. helyezést ért el: **Jakab-Tóth Lotti**.

Mindenkinek szeretettel gratulálunk, nagyon ügyesen megbirkóztak tanulóink a feladattal. Felkészítő pedagógus: **Dályai Györgyné Erzsike**. Szívből gratulálunk tanulóinknak és felkészítő pedagógusainknak a sikeres szereplésért!

INTÉZMÉNYFEJLESZTÉSI TRÉNING

Két napos intézményfejlesztési tréningen vettek részt óvodánk óvónői, amely rendkívül hasznos és inspiráló tapasztalat volt számunkra. A program interaktív módon zajlott, számos közös feladattal és helyzetgyakorlattal, amelyek során lehetőségünk nyílt a csapatmunka és a kommunikáció, valamint az együttműködés fejlesztésére. A tréning segített abban, hogy új szemszögből tekintsünk saját intézményünk működésére, értékeinkre és fejlesztési lehetőségeinkre. Különösen hasznos volt, hogy konkrét példákön keresztül dolgozhattunk, és olyan módszereket ismerhettünk meg, amelyek a mindennapi munkában is jól alkalmazhatók. A közös gondolkodás során erősödött a csapategység, valamint az a közös elhatározás, hogy az itt szerzett tapasztalatokat beépítjük a jövőbeli intézményi fejlesztésekbe. Összességében a tréning megerősített bennünket abban, hogy a tudatos önreflexió, a nyitottság és az együttműködés kulcsszerepet játszik az intézményünk további fejlődésében.

NYERTES PÁLYÁZAT

Intézményünk, az Ibrányi Református Óvoda, Általános Iskola, Gimnázium és Kollégium a MOL – Új Európa Alapítvány Zöld Oázis 2025 című pályázatán nyert jelentős anyagi támogatást (2.000.000.- Ft) egy madárbarát pihenőkert létrehozására.

A Petőfi utcai épület körüli kihasználatlan, sivatár 600 m²-es területet változtattuk át könnyen fenntartható, természetes hatású kertté. Ezzel az esztétikai értéken túl a környezettudatos szemléletet szeretnénk demonstrálni. Az őshonos növények alkalmazásával (cikafark, tüdőfű, podagrafű, ökörfarkkóró, zsályafélék, árvacsalán, sédkender stb.) csökkenteni tudjuk a vízfelhasználást, mivel tökéletesen alkalmazkodtak a helyi éghajlati és talajviszonyokhoz, így kevesebb öntözést és kevesebb gondozást igényelnek. Ezzel támogatjuk a helyi élővilágot, beleértve a beporzó rovarokat, madarakat és más állatokat. Ezek a növények természetes táplálékforrást és élőhelyet biztosítanak számukra. Ez kevesebb vegyszerhasználatot és kevesebb kerti hulladékot jelent.

Az elszáradt növényrészeket, lehullott falevelet mulcsozáshoz használjuk fel. Három elszáradt fát ki kellett vágni, ezeket teljes mértékben újrahasznosítottuk. Az ágdarálékból és a törzsekből vágott fakorongokból alakítottuk ki a kerti utat. Termést hozó bokrokkal (galagonya, som, kányabangita) és madáritatók kihelyezésével szeretnénk idecsalogatni a madarakat. A növények többsége iskolaidőben, tavasszal vagy ősszel virágzik.

Bízunk benne, hogy a kert látványa, illata a diákoknak, a pedagógusoknak, minden dolgozónak, szülőknek és környékbeli lakosnak egyaránt sok örömet ad majd. Köszönjük a MOL – Új Európa Alapítvány támogatását!

MÁRTON NAPI HAGYOMÁNYOK AZ IBRÁNY VÁROSI ÓVODÁBAN

Ide is megrendeztük óvodánkban a Márton napi ünnepséget, amelyet évről-évre három napon át tartunk. November 10-én egy közös barkácsolásra hívtuk a szülőket az óvodába, hogy gyermekeikkel együtt alkotva éljék át a közös tevékenység szeretetteljes érzését. Sok szülő már otthon gyermekével megtervezte, hogy mit is fognak készíteni, gyűjtöttek hozzá az anyagokat, így nagyon felkészülve érkeztek a barkácsnapra.

Az elkészült alkotásokat az óvoda aulájában állítottuk ki, hogy több napon át gyönyörködhesse benne mindenki, aki ellátogatott hozzánk.

November 11-én (kedden), a gyerekeket óvodánk dolgozói a Ludas Matyi című mese előadásával üdvöztették meg. Az előadást nagyon élvezték a gyermekek.

Szerdán került sor a Márton napi vásárra, amely a város lakosságát, és partnereinket is becsalogatta. A szülők, a partnerek, és az óvoda dolgozóinak támogatása révén sok finomsággal kedveskedhettünk a vásárra látogatóknak. A Napsugár csoportos gyerekek hagyományörző műsora nyitotta meg a vásárt, ahol lángos, fánk, babgulyás, ludaskása, mézeskalács, sok-sok sütemény biztosította, hogy éhen senki ne maradjon.

Szent Márton legendája évről-évre felelevenedik a csoportokban is. Játékos módon, az életkori sajátosságokat figyelembe véve elevenednek meg a hagyományhoz kapcsolódó mesék, rajzok képzalkások, melyek gazdagítják a gyerekek ismereteit, készségeit.

Egy nagyon sikeres, és jó hangulatú rendezvénysorozatot zárhattunk november elején. Leírhatatlan mind azok száma, akiknek köszönettel tartozunk. Köszönjük a szülői szervezet felajánlását, a sok munkát. Köszönet illeti a közreműködő nagymamákat, nyugdíjasokat, akik munkájukkal segítették a vásár finomságainak elkészítését. Köszönjük a támogatóink, vendégeink megjelenését!

Köszönjük a partner intézmények, pedagógusok jelenlétét, és nem utolsósorban köszönöm óvodánk valamennyi dolgozójának együttműködő, lelkiismeretes munkáját, melyet a rendezvény sikerességéért tettek.

Horváth Miklósné
igazgató

IBRÁNYI HÍRLAP 2026

Ide utolsó lapszámunkat olvashatják, melyben megtalálható a 2026-os falinaptár. Aki szeretné továbbra is a postaládájában találni a megjelenés napján az Ibrányi Hírlapot, kérjük fizessen elő a következő évre. 2026-ban is kéthavi rendszerességgel fog a hírlap megjelenni, ami 6 db lapszámot jelent.

Az Ibrányi Hírlap ára 300 Ft.

Kiss Marianna
lapigazgató

APRÓHIRDETÉS

Lakások eladásához, bérbeadásához, pályázatokhoz energetikai minőségtanúsítványok készítése, rövid határdóvel! Ádám Veress Ferenc, 4484 Ibrány, Nagy Imre u. 59. Telefon: 06-30/938-9725

ÚTFEJLESZTÉSEK IBRÁNYBAN

November 14-én délután a Tisza-parti üdülőövezetben került sor a TOP_Plus-1.2.3-21-SB1-2022-00048 azonosítószámú „Útfejlesztés Ibrányban” projektünk sajtónyilvános zárórendezvényére.

Trencsényi Imre polgármester köszöntőjében elmondta, hogy önkormányzatunk sikeres támogatási kérelmet nyújtott be a Terület- és Településfejlesztési Operatív Program Plusz keretében meghirdetésre került „Belterületi utak fejlesztése” című felhívásra, melyet az Európai Regionális Fejlesztési Alap és Magyarország költségvetése társfinanszírozásban biztosított. Az elnyert támogatás mértéke: 100%-os volt.

Dr. Vinnai Győző országgyűlési képviselő beszédében kiemelte, hogy a megyében városunk nyerte el jól megírt pályázataival a legtöbb TOP-Plusz pályázatot. Ezt követően Katona István plébános és Vass László nagytisztelendő úr megszentelte és megáldotta az útszakaszt, majd ünnepélyes szalagvágási ceremónia következett.

A projekt eredményeként, Ibrány városának belterületén, több helyszínen összesen közel 2,5 kilométer hosszúságban az utcák új aszfaltozott burkolatot kaptak, hozzájárulva a közlekedési infrastruktúra növeléséhez.

**Széchenyi Terv
Plusz**
Építsük együtt
Magyarországot!

MAGYARORSZÁG
KORMÁNYA

Az Európai Unió
társfinanszírozásával

Karácsonyi vásár

AZ IBRÁNYI REFORMÁTUS ÓVODA
SZERETETTEL MEGHÍV
MINDEN ÉRDEKLŐDŐT
HAGYOMÁNYOS KARÁCSONYI
VÁSÁRARA.

KÉZMŰVES ALKOTÁSOK,
ÜNNEPI PORTEKÁK,
BAGGULYÁS, HOT-DOG,
LÁNGOS, VALAMINT
SÜTEMÉNYEK, PALACSINTA
ÉS MEGHITT ADVENTI
HANGULAT VÁRJA A
LÁTOGATÓKAT.

2025. DECEMBER 8.
07:00 - 17:00

TÖLTSE VELÜNK EZT A
KÜLÖNLEGES NAPOT, ÉS
HANGOLÓDJUNK KÖZÖSEN A
KARÁCSONYRA!

**KARÁCSONYI &
JÓTÉKONYSÁGI KONCERT**

HELYI FELLÉPŐKKEL

2025. december 12. /péntek/ 17:00
**IBRÁNYI LÁSZLÓ MŰVELŐDÉSI
KÖZPONT KÖNYVTÁR ÉS
SPORTCENTRUM
SZÍNHÁZTERME**

JEGYEK ELŐVÉTELBE KAPHATÓAK
NOVEMBER 11-TŐL
A VÁROSI KÖNYVTÁRBAN

A BEFOLYT ÖSSZEGBŐL A CSALÁDSEGÍTŐ KÖZPONT
/IBRÁNYI INTEGRÁLT SZOCIÁLIS SZOLGÁLTATÓ KÖZPONT/
HELYI CSALÁDOK KARÁCSONYÁT TESZI SZEBBÉ!

JEGYEK ÁRA 2000.- Ft

Ibrány 4484

Karácsonyi forgatag

**2025. DECEMBER 13. SZOMBAT
11:00-18:00**

Kézműves vásár a helyi kézművesek
portékáiból, meleg tea, forralt bor, mézeskalács, lángos,
lapcsánka és még finomabbnál finomabb és szebbnél
szebb portékával várunk!

HELYSZÍN:
Ibrányi László Művelődési Központ és Könyvtár parkolója
(Tűzoltóság előtt)

*Mindenkit szeretettel
várunk!*

Ibrány
4484

*Magyar Kultúra napja
alkalmából*

A város ahol élek, Ibrány

Zsadányi Zsolt festőművész kiállítása

2026. január 22. csütörtök
11:00 óra

A kiállítást megnyitja:
Trencsényi Imre polgármester

Helyszín:
Ibrányi László Művelődési
Központ és Könyvtár
(4484 Ibrány, Hősök tere 2-4.)

Ibrány
4484

IBRÁNYI

IBRÁNYI REFORMÁTUS GIMNÁZIUM 12. A

Bakkancsos Bence, Balogh Jázmin, Béres Viktória, Bódi Tibor, Bugarin-Horváth Boldizsár, Haga Bernadett, Herman Adél, Horváth Réka, Kánya Balázs, Karászi Dzsesszika, Lakatos József István, Losonczy Anna, Oláh Máté, Puskás Bíborka, Puskás Napsugár, Szakáts Fruzsina, Szpodnyi Péter, Tóth Bianka. **Osztályfőnök:** Bakó Anita

Légkondicionálás és hűtéstechnika

Villanszerelés

K2 KLÍMA SZERVIZ

- Klímák értékesítése, telepítése, karbantartása, tisztítása
- Hőszivattyúk, ipari hűtők, telepítése, karbantartása, szivárgásvizsgálata

- Épületek, családi házak villanszerelése
- Érintésvédelmi és villamosbiztonsági felülvizsgálat
- Mérőhelyi, regisztrált szerelői munkák (teljesítménynövelés, új bekötés)
- Kamera-, és riasztórendszerek telepítése
- Napelemrendszerek telepítése és karbantartása

 www.k2klima.hu

 k2.klima.szerviz@gmail.com

 +36 20 285 8284

MINŐSÉGI 100% GARANCIA

100% hazai vállalkozás

KISERDŐ ITALDISZKONT

SÖRÖK SZESZESITAL BOROK ÜDÍTŐITAL

HOZD KI BELŐLE A LEGTÖBBET!

RÁNK KARÁCSONYKOR IS SZÁMÍTHAT!

A VÁROS LEGNAGYOBB ITALVÁLASZTÉKA ÉS A KÖRNYÉK LEGESLEGJOBB ÁRAI!

VERHETETLEN DÍSZDOBOZOS ITALVÁLASZTÉK!

FOLYAMATOS AKCIÓKKAL VÁRJUK VÁSÁRLÓINKAT!

LAKOSSÁGI ITALKISZÁLLÍTÁS CSAK NÁLUNK!

RENDELJEN TELEFONON VAGY SZEMÉLYESEN! FUTÁRJAINKNÁL KÉSZPÉNZBEN ÉS BANKKÁRTYÁVAL IS FIZETHET!

Minimum rendelés 5.000 Ft
Szállítási díjak: Ibrányon belül 250 Ft
Nagyhalász, Góvavencsellő, Kemece, Buj, Pászab, Tiszabercel és Tiszatelek 500 Ft.
25.000 Ft feletti rendelés esetén ingyenes!

0630/ 331-7061

NYITVA: 06:00 - 21:00. MINDEN NAP!

Kiserdő utca 34.
A Kiserdesi Presszó mellett!

Áldott Karácsonyi Ünnepet és Boldog Új Esztendőt kívánunk Ibrány Város Képviselő-testülete minden tagjának, az önkormányzat dolgozóinak, a helyi vállalkozásoknak és a tisztelt lakosságnak!

Kryzantén Ker
Temetkezési Szolgáltató Kft.
vezetése és dolgozói

ERDÉLYI UTAT NYERTEK AZ IBRÁNYI DIÁKOK

Az Igrice Egyesület által meghirdetett sóstóhegyi Ciripelő versenyen az alábbi tanulók kiváló eredményeket értek el.

Tar Boldizsár; Kiemelt arany vers és próza kategóriában. Felkészítő pedagógus; *Szollárné Harsányi Erzsébet*.

Tarjányi Réka; Kiemelt arany népdal kategóriában. Felkészítő pedagógus; *Trencsényi Tímea*.

Trencsényi Gréta; Kiemelt arany vers és próza kategóriában. Felkészítő pedagógus; *Trencsényi Tímea*.

A rendezvényt a Pereputty népzenei együttes nyitotta meg. Felkészítő pedagógusok *Tirpák Ferenc* és *Trencsényi Tímea*.

A kiemelt arany minősítésben részesülő diákok jutalma egy erdélyi utazás volt.

A Népzenei Együttesünkkel megtisztelő felkérésnek tettünk eleget. Fellépőként vettünk részt a széki Márton-napi bálon, ahol citerajátékunkkal és énekünkkel kapcsolódtunk be az ünnepi rendezvénybe. Hálás szívvel tekintünk vissza erre a különleges alkalomra, amely lehetőséget adott arra, hogy a zene által mélyebben megismerjük hagyományainkat, s együtt élhessük át a népzene közösségformáló, összekötő erejét.

A négy napos erdélyi tanulmányút során az Ibrányi Református Iskola és a Tomsits Rudolf Alapfokú Művészeti Iskola diákjai valódi közösségként tapasztalhatták meg az együtt muzsikálás örömét. A programsorozat gazdag palettája mind szakmai, mind emberi értelemben maradandó élményt nyújtott a résztvevők számára.

A kirándulás első állomásaként Kolozsváron jártunk, ahol megcsodálhattuk a város történelmi központját és a lenyűgöző Szent Mihály-templomot. Lehetőségünk adódott a Tordai-hasadék természeti szépségeiben gyönyörködni, majd Széken, egy autentikus széki szobában, széki házaspár által ismerkedtünk meg a széki hagyományvilággal. Hálásak vagyunk *Filep Klaranak* a daltanításért.

A református templomban közös énekléssel tettünk biznyságot hitünkéről. Hazafelé *Rózsa Sándor* síremlékénél megállva tiszteletünket tettük a múlt hőséne emléke előtt.

Nagyon büszkék vagyunk együttesünk kimagasló teljesítményére és példaértékű magatartására.

Együttesünk ibrányi tagjai: *Jónás János, Andrikó Beáta, Asztalos Léda, Bakosi Lilla, Juhász Judit, Kovács Szofia Bella, Szász Gábor, Szász Aida, Tarjányi Réka, Vatai Charlotte*.

Trencsényi Tímea

ÚJRA NYELVI EST A GIMIBEN

Egy korábbi hagyomány született újjá a gimnáziumban, melyet évekkel ezelőtt *Albertoné Szuhár Katalin* tanárnő vezetett a gimnáziumban.

A programot *Puskásné Ördög Vivien* angoltanárnő hívta újra életre. Ő gondoskodott arról, hogy a tanult angol, német és olasz nyelvek mellett, a mindennapi életben anyanyelvként használt magyar, cigány és jelnyelv is színpadra kerüljön.

A 7–12. évfolyamos diákjaink rendkívül igényes előadásokkal léptek színpadra. Öröm volt látni, hogy minden osztály lelkesen és nagy odaadással képviselte magát. A műsor zárásaként az *Egyszer véget ér a lázas ifjúság* című sláger csendült fel, melyhez jelnyelvi koreográfia társult. A fináléban diákok és pedagógusok egyaránt részt vettek, kifejezve azt az egységet és elfogadó közösségi szellemet, amely intézményünket jellemzi.

A színvonalas rendezvényt követő, fergeteges hangulatú diszko tovább erősítette a szeretetteljes légkört. A 11. évfolyam példás szervezettséggel és lelkesedéssel koordinálta az alkalmat.

Hálás köszönet illeti osztályfőnököket, *Puskásné Ördög Vivien* tanárnőt a hagyomány felelevenítéséért és az innovatív, minden tanulót megszólító kezdeményezésért. Bízunk benne, hogy ez a nagyszerű esemény a jövőben is évről évre megvalósul közösségi életünkben.

Trencsényi Tímea

ÚJ VEZETŐ AZ IBRÁNY VÁROSI ÓVODÁBAN

Horváth Miklósné Ági óvó nénivel beszélgettem, annak apropóján, hogy **Tóth Balázsné, Ibolya** óvó néni nyugdíjba vonulása után ő lett a városi óvoda vezetője.

Először is szívből gratulálok a kinevezésedhez és eredményes munkát kívánok! Mióta dolgozol az óvónői pályán?

2006-ban szereztem meg a diplomámat, de már előtte is óvodában dolgoztam; először közfoglalkoztatottként, majd dajkai beosztásban. A diplomám megszerzése után óvónőként foglalkoztattak az Óvoda úti, jelenlegi

Baptista Óvodában közel 7 évig, majd mikor a Szabolcs úti óvodában az 5. egységet beindították, akkor volt lehetőségem átjönni a Városi Óvodába. Azóta itt dolgozom.

Milyért pont ezt a hivatást választottad? Gyerekkori álmom volt ez esetleg számodra?

Igen, gyerekkorom óta készültem erre a pályára, zenei tagozatra jártam az általános iskolában, zongorázni, furulyázni tanultam, énekarba jártam. Kiváló tanulmányi eredményem ellenére nem sikerült felvételt nyernem az óvónői szakközépiskolába, akkora túljelentkezés volt akkoriban. Ez borzasztó nagy törés volt számomra, ami igen megviselt lelkileg, sokáig hányódtam, nem találtam a helyem. Először egy évet jártam ide a gimnáziumba, majd kereskedelmi iskolába jártam, melyet szintén nem éreztem magaménak, bár ebben tevékenykedtem. Mindig az az érzés volt bennem, hogy másra, többre vagyok hivatott. Mikor már férjhez mentem, családot alapítottam, újra felszínre tört bennem a vágy, a gyerekkoromban megálmodott hivatásom iránt. Ekkor érettségiztem le, és nyelvvizsgát is szereztem. Ezután jelentkeztem óvónőképző főiskolára.

Az elmúlt évek folyamán betekintést nyerhetél, és sok tapasztalatot is szerezhettél a nővéred által a vezetői munkába. Tudatosan készültél erre a beosztásra?

Nem készültem tudatosan, bár szakmai életutam során mindig törekedtem az új ismeretek, információk megszerzésére. Másoddiplomámat tehetségfejlesztő szakon végeztem, és büszke vagyok arra is, hogy elsőként szereztem meg Ibrányban a pedagógus II. minősítést, mikor ez kötelezővé vált. Mindig szívügyem volt a fejlődés, a haladás. Először munkaközösség vezetőnek választottak, majd később óvodavezető-helyettesnek. Ambiciózus voltam, ott álltam és tettem a dolgom mindig, mindenhol, szerettem irányító szerepet betölteni a csapatban, ha feladatok megoldásáról volt szó. Mikor megtudtam, hogy Ibolya nyugdíjba megy, a kolléganőim nagyon biztattak, hogy pályázzam meg a vezetői állást. A közösségünk teljes támogatását élvezve végül úgy döntöttem, hogy elvégzem az intézményvezetői szakot a műszaki egyetemen.

Milyen szellemiségben kívánod vezetni az óvodát?

Mindenképp szeretném tovább vinni azt a szellemiségű munkát, amit az Ibolya vezetésével folytatott az óvoda. Szeretném, ha továbbra is ilyen magas szintű oktatás folyna az óvodában. Nagyon jó közösségünk van, nagyon jó a csapatszellem, nagyon felkészült és jó teherbírású szakmai és emberi alázattal, elhivatottsággal rendelkező kolléganőim vannak, mind az óvónők, mind a dajka nénik. Szeretném, ha ez továbbra is így működne. Nagyon fontosnak tartom még a szülőkkel való jó kapcsolattartást és együttműködést. Számomra a legfontosabb dolog az, hogy mindig meg tudjak embernek maradni és minden cselekedetemben az emberség vezéreljen akár a szakmai, akár magánéleti kihívásaim során.

Milyen kihívásokkal jár ez a beosztás?

Nem gondoltam, hogy ilyen nehéz lesz, 4 hónap telt el, mióta vezető lettem, az elején a törvényi változások miatt a dokumentumokat

át kellett dolgozni, ez egy nagyon kemény hónapot vett igénybe. Ezután is újabb kihívások jöttek, melyeket meg kell oldani. Számomra azonban a legnehezebb dolog az, hogy már nem tartozom egy kis közösséghez, nem kötődhetek egy csoporthoz, hanem az egész óvoda közösségéért kell vállalnom és az irodámra kellett cserélni a csoportszoba miliójét. Ettől sokszor úgy érzem, hogy nem tartozom sehova, annak ellenére, hogy mindenhol otthon vagyok az oviban. Mindig is túl érzékeny és lelkiismeretes voltam, éjszakákat nem alszok és töprengök olyan dolgokon, amelyek megoldásra várnak. Azt hiszem, ezekben a dolgokban kell még, hogy fejlődjek.

Kell-e magad tovább képezni, szakmai előadásokra, szemináriumokra járni?

Nyilván szakmai fórumokon, online továbbképzéseken, tanfolyamokon részt kell venni. Az élethosszig való tanulás, az innovatív dolgok elsajátítása mindig jelen van az életünkben és ez rám is ugyanígy igaz. A vezetői szerepkörbe nap, mint nap képeznem, fejlesztenem kell magam.

Milyen terveid vannak, van-e valami újdonság, amit szeretnél bevezetni, meghonosítani az oviban?

Ugy gondolom, hogy az óvodánkban olyan sokrétű munka folyik, olyan programok, amelyekről többet egy óvodai életbe már nem hiszem, hogy bele lehetne sűríteni, főleg úgy, hogy az színvonalasan legyen megoldva. A két fő programunk az őszi Márton napi vásár és az azt körülvevő programok; ez egy 3 napos rendezvénysorozat. Illetve a Tavaszébredtő, amikor nem csak egy műsorszámmal készülünk. Ezen kívül ilyen nagy gyereklétszám mellett, színvonalas oktatást-nevelést végezve már nem fér bele több az időnkbe, energiánkba.

Ezeket a tradíciókat kívánjuk továbbra is magas szinten fenntartani.

A hivatásod mellett van még egy csodálatos hobbid, a sütés, amit szintén magas szinten művelsz. Hogyan tudod összeegyeztetni a kettőt?

Az utóbbi időben ezt a hobbimat kénytelen voltam kissé háttérbe szorítani. Óvodapedagógusként két műszakba jártam dolgozni, így több időm volt erre. Vezetőként a sütikészítés megmaradt hetvégi elfoglaltságnak, mert a mindennapi teendők teljesen lekötik minden időmet, energiámat.

A családod részéről is maximális támogatottságot élvezel mindkét tevékenységedhez?

Igen, mindig is támogatott a családom minden tervem megvalósításában. Férjem egy csodálatos ember, aki mindig biztatott, mellettem állt, mind a tanulmányi éveim alatt, mind a munkahelyi feladataim és a hobbim végzése során. Csodálatos gyermekeim és a párom nyújtanak biztos érzelmi háttérrel számomra, a mindennapi kihívások leküzdésében és ezért nem lehetek eléggé hálás nekik és a sorsnak, hogy ilyen családom van. Nagyon büszkéek rám, ami nekem nagyon sokat jelent.

Hogyan, mivel tudsz feltöltődni, regenerálódni?

Mivel nagycsaládból származok, én mindig mindent nagyon tudok értékelni. Különösen szeretek wellneszezni, a kedvenc helyem az Ozon Hotel a Mátrában. Oda nagyon szeretünk járni, kikapcsolódni. Ezen kívül, amiért én dolgozok, sütizek, minden évben gyűjtögetek egy tengerparti nyaralásra nyáron. Ezek azok, amik feltöltenek, kikapcsolnak.

Milyen terveid vannak, van-e bakancslistás vágyad?

Szeretném megérni, hogy a gyerekeim megtalálják a boldogságukat, hogy unokáim legyenek és egyszer, ha nyugdíjba vonulok, boldogságban, nyugalomban tudjak tevékenykedni és segíteni még a családi vállalkozásban is a gyerekeimnek.

Köszönöm szépen, hogy megosztottad velünk a gondolataidat, terveidet. Kívánom, hogy minden vágyad valóra váljon, és sok sikeres boldog évet tudhass még magadénak, mind a szakmai, mind a magánéletedben!

Kató Elekné

A MÚLT ÖRÖKSÉGÉTŐL A JÖVŐ SZOLGÁLATÁBA

„Azért vagyunk a világon, hogy valahol otthon legyünk benne.” /Tamási Áron/

A kötődés egy településhez, a közösséghez való tartozás tudata, természetes része életünknek. „Hová való vagy?”- kérdezik gyakran tőlünk, s a kérdésre egy település nevével válaszolunk. Egy névvel, melyet akarva-akaratlanul magunkkal viszünk, kerülünk bárhová ezen a világon. Az ibrányi emberek szerencsés emberek, hiszen évtizedek óta mindig voltak olyan lokálpatrióták, akik településünk történetének kutatásával, népszerűsítésével értéket teremtettek, öregbítették Ibrány hírnevét. Nemrégiben ismét jó hangulatú helytörténeti rendezvényen vehettünk részt, amelyen **Tábori Tibor** Az ibrányi egészségügy rövid története 1924-2025 címen megjelent kiadványának volt a bemutatója. Az esemény kapcsán beszélgettem Tibivel.

Tősgyökeres ibrányi vagy, igazi lokálpatrióta. Ismerlek, mint rendőrtisztet, pedagógust, az Ibrányi Polgárőr Egyesület elnökét. Hosszú éveken keresztül az ibrányi képviselő-testület tagjaként is fontos szerepet töltöttél be településünk életében. Találkozunk Veled különböző rendezvényeken előadóként, az Ibrányi Hírlap hasábjain szerkesztőként. Milyen tevékenységeket említenél még meg?

Igen, néhány dolog még ide kívánczik. Az elmúlt években sok időt töltöttem az ibrányi egészségügy, az oktatási intézmények és a szociális szolgáltatások történetének feltárásával is. Emellett számos helyi civil kezdeményezésben, kulturális programban, megemlékezésben és rendezvényszervezésben vettem részt, sokszor háttér munkával. A helytörténeti kutatások mellett az oktatómunka, a közösségépítés és a városi értékek megőrzése ugyanolyan meghatározó lett számomra. A helyi közéletben korábban betöltött szerepeimet lezártam; ma már kizárólag a város múltjának feltárására és a közösség kulturális életének támogatására koncentrálok.

Mi motivált arra, hogy helytörténet-kutatással (családkutatással) foglalkozz?

Gyerekkorom óta foglalkoztatott, honnan jövünk, kik voltak az elődeink, és hogyan vált azzá a közösség, amelyben élünk. Sokszor éreztem, hogy Ibrány története gazdagabb annál, mint amit a mindennapokban érzékelünk.

A motivációm egyszerű: megmenteni mindazt, amit még lehet – mielőtt végleg elvész. Egy-egy elfeledett név, régi fotó vagy anyakönyvi bejegyzés mögött egész sorsok állnak. Ezeket összekötni, rekonstruálni és közösség elé vinni számomra hivatás és szolgálat is egyben.

Hogyan kezdődött ez a szenvedély?

Egyetlen kérdéssel kezdődött: „Ki volt a dédapám?” Ez a látszólag egyszerű kíváncsiság indított el ezen az úton. Ahogy haladtam előre a kutatásban, egyre világosabbá vált, hogy nem csupán a saját családom múltját tartogató kincseket – az egész település története gazdagabb és szerteágazóbb, mint azt valaha gondoltam.

Ebben a folyamatban meghatározó szerepe volt Dr. Nagy Ferencnek, egykori történelemtanároznak és későbbi megyei levéltárigazgatónak. Tőle tanultam meg, hogy a történelem nem évszámok sora, hanem élő szöveg: sorsok, döntések, emberi történetek összessége. Az ő példája mutatta meg, hogyan lehet alázattal, következetességgel és szeretettel közelíteni a múlt felé. Minél mélyebbre ástam, annál világosabb lett számomra: kötelességem továbbadni mindazt, amit megtaláltam – nemcsak

a saját családom, hanem Ibrány egész közössége számára.

Milyen témákat dolgoztál már fel?

Az elmúlt években számos területet kutattam és dolgoztam fel: az ibrányi egészségügy története, a helyi futball története szezononként, 1922-től 1997-ig, családtörténeti monográfiák, helyi tanyavilág (Jalapár, Tuskolány, Nagyerdő), ibrányi és más települések egyháztörténet részletei, a vidéki Magyarország története a 20. században, holokauszt és emberi sorsok Szabolcs vármegyében, helyi személyiségek életrajzai. Előadások, tanulmányok, kismonográfiák, cikkek, kutatási jegyzetek formájában készültek el.

Van-e kedvenc területe a kutatásaidnak?

Igen: az emberi sorsok, a családtörténetek és a helyi közösségek rejtett történetei. A nagy történelem mögött mindig ott vannak a kis történetek – ezek érdekelnek igazán. Amikor egy 1800-as évekbeli anyakönyvi bejegyzés mellé sikerül rekonstruálni a teljes életutat, az olyan, mintha újra életet lehelnénk valakibe.

Milyen adatbázisokat használsz? Honnan szerzed az ismereteket?

A kutatásaim alapja többféle forrás kombinációja: anyakönyvek (állami + egyházi): 18–20. század, levéltári dokumentumok: népszámlálások, összeírások, uradalmi iratok, Hungaricana: térképek, gyászjelentések, helyi újságok, familysearch.org, Arcanum Digitális Tudástár, MNL adatbázisai, helyi fotó- és magángyűjtemények. A kutatás számomra nyomozás is: összeilleszteni a mozaikdarabokat, amelyek gyakran 100–150 év távlatából bukkannak elő.

Hogyan született a most megjelent könyv ötlete?

A könyv ötlete valójában már évekkel korábban megszületett. Feleségem, Ilonka a szociális munka mesterszakos képzésén egy levéltári kutatást igénylő szakdolgozatot készített Ibrány két világháború közötti egészségügyi helyzetéről. Amikor először láttam, milyen gazdag forrásanyag rejlik ebben a témában, éreztem, hogy ez jóval túlmutat egy diplomamunkán.

Bennem már akkor megfogalmazódott: Ibrány egészségügyi történetét érdemes lenne teljes mélységében feldolgozni.

Ritka ugyanis az olyan lokális témakör, amely egyszerre szól a mindennapi élet feltételeiről, egyszerre mutatja meg a közösség fejlődéstörténetét, és amely mögött olyan emberi sorsok állnak, mint vitéz **Dr. Juhász István** vagy a korai védőnők, bábák, orvosok munkássága.

A város és a járás egészségügyi ellátása ma természetes számunkra, de száz évvel ezelőtt még egészen más körülmények között éltek az ibrányiak. Úgy éreztem: ha mi nem gyűjtjük össze most ezeknek az embereknek a történetét, akkor végleg elvész. Ez adta a könyv magját.

Kiktől kaptál segítséget a megjelenéshez?

A könyv létrejöttében sokan nyújtottak segítséget. Külön köszönettel tartozom Trencsényi Imrének, Ibrány város polgármesterének, aki nemcsak felkarolta a kezdeményezést, hanem megítéste azzal is, hogy megírta a kötet előszavát. Hálával említem Ibrány Város Képviselő-testületét, amely biztosította azt a hátteret, amely nélkül a könyv nem születhetett volna meg.

Fontos szerepet játszott az önkormányzat támogatása, valamint az Ibrányi Helytörténeti Egyesület tagjai és elnöke, **Román Ági**, akik nyitottsággal és lelkesedéssel álltak a munkához, és valódi közösségi együttműködéssé formáltak azt.

A kutatás maga valóban speciális szaktudást igényelt, de a könyv születése már sokak közös munkájának és támogatásának eredménye. Ennek a közösségi összefogásnak köszönhetően

válhatott a kötet méltó tisztelgésévé Ibrány egészségügyi múltjának.

Mit lehet tudni rólad, mint magánemberről, családapáról, nagyapáról?

Számomra a család a biztos pont. A mindennapok igazi erejét és derűjét a szerettemek adják: a lányom, Tamara, a vejem, Tamás, és az unokám, Tamáska, aki minden nap új fényt hoz az életünkbe. A fiam, Tibor, ugyanígy meghatározó része a családi egységnek, csakúgy, mint a feleségem, Ilonka, aki mellett évtizedek óta megtalálom a nyugalmat és a stabilitást.

A kutatás és az írás mellett a közös történetek, vacsorák, beszélgetések és ünnepek töltik ki igazán a napjaimat. A család számomra nemcsak háttérország, hanem erőforrás, amelyből újra és újra ihletet, biztatást és szeretetet merítek.

Hogyan telnek a szolgálati járandóságban töltött éveid?

A szolgálati járandóságban töltött éveim valójában nem hoztak visszavonulást – inkább egy új, aktív korszakot nyitottak meg. A napi kötöttségek hiánya lehetőséget adott arra, hogy olyan dolgokra fordítsak időt, amelyek korábban mindig háttérbe szorultak: a helytörténetre, a családfakutatásra, az írásra és a dokumentumok feldolgozására. Most már valóban elmélyülten foglalkozhatom azzal, amit szeretek: levéltárak, régi jegyzőkönyvek, anyakönyvek, előadások.

Ezek a tevékenységek teljesen kitöltik a mindennapokat, és sokkal inkább érzem magam aktívnak, mint korábban bármikor. A szolgálati járandóság nem pihenést hozott, hanem szabadságot arra, hogy azzal foglalkozzam, ami valóban értéket teremt.

Hogyan tudsz kikapcsolódni?

Családi programokkal, olvasással, régi dokumentumok böngészésével, és egyszerű, tiszta örömmel: például egy jó beszélgetéssel. A pihenés számomra nem tétlenséget jelent, hanem figyelemváltást.

Milyen terveid vannak a jövőre nézve?

A jövőben is szeretnék tovább dolgozni azon az úton, amelyet az elmúlt években kijelöltem magamnak. Több új helytörténeti kutatást tervezek, és célom, hogy ezekből olyan kiadványok szülessenek, amelyek méltó módon mutatják be Ibrány és a környék történetét.

Folytatom a családfakutatást is, hiszen még számos olyan családi ág és életút van, amely feltárára vár.

Kiemelt célom tovább kutatni az uradalmi tanyavilág történetét – különösen a Nagyerdő, Tuskolány (Jásztelep), Jalapár és más helyi külterületek múltját. Ezek a településrészek egykor meghatározó szerepet tölthettek be az itt élők életében, mégis nagyon kevés írott anyag maradt róluk. Ezért is fontos számomra, hogy rekonstruáljuk a történetüket, és megőrizzük a következő generációk számára.

A kutatás mellett szeretnék előadásokat tartani távolabbi településeken is, hogy másokkal is megismertessem Ibrány gazdag múltját, valamint a családfakutatás szépségeit és rejtelmét. Hiszem, hogy ezek az előadások nemcsak tudást közvetítenek, hanem hozzájárulnak ahhoz is, hogy a településünk értékei messzebbre jussanak.

Összességében a célom változatlan: segíteni abban, hogy Ibrány múltja ne merüljön feledésbe, hanem élő örökséggé váljon.

A múlt számomra nem nosztalgia, hanem iránytű. Úgy hiszem, az emlékezet nem a régi idők porán pihen, hanem a jelen mozdulataiban él tovább. Amikor megértjük, kik jártak előttünk, közelebb kerülünk ahhoz is, hogy megértsük önmagunkat. Elődeink történeteiben ott lüktet a mi kezdetünk, a régi házak falai, az utcánév mögötti sorsok, egy megsárgult fénykép tekintete mind-mind arról beszél, honnan érkeztünk és milyen örökséget hordozunk magunkban.

Ezért érzem hivatásomnak, hogy amit az idő ránk bízott – dokumentumot, fényképet, történetet, emléktörödéket – ne hagyjam elveszni. A kutatás számomra nem csupán adatgyűjtés, hanem szolgálat: híd építése a múlt és a jövő között. Hiszem, hogy azoknak, akik utánunk jönnek, szükségük lesz kapaszkodókra, amelyekből megérthetik, hol vannak otthon az időben. A múlt megőrzése számomra nem munka, hanem felelősség; nem teher, hanem a legszebb vállalkás, amely összeköt bennünket azokkal, akik voltak, és azokkal, akik lesznek. És talán a legszebb út, amelyen járhatok.

Nagyon köszönöm a beszélgetést Tibi! Minden tősgyökeres és „bekerült” ibrányi lakos nevében szeretném kifejezni tiszteletem és elismerésem azért a munkáért, amit a helytörténetkutatás terén végzel. Én személy szerint külön is nagyon hálás vagyok, hogy történelemtanárként helytörténeti ismereteket is át tudok adni a diákjaimnak egy-egy történelmi korszak feldolgozásakor, mert van mihez nyúlni, van kitől kérdezni. További kutatásaidhoz sok szép eredményt, magánéleteredhez egészséget, boldogságot kívánok!

Barna Zoltánné

HONSZ ÜNNEPSÉGEN JÁRTUNK

A budapesti Stefánia Palota adott otthont a HONSZ vagyis Hadirokkantak Hadiözvegyek és Hadiárvák Országos Nemzeti Szövetsége által szervezett emlékező ünnepségnek, melyet a II. világháború 80. évfordulója alkalmából rendeztek meg.

Az ünnepségre a mi egyesületünk is tiszteletteljes meghívást kapott, ugyanis nálunk nem csak papíron és számokban léteznek a hadiárvák, hanem segítő, támogató érdekképviselőket nyújtunk számukra. Ezért a meghívásnak eleget téve és városunkat képviselve, az Ibrányi Helytörténeti Egyesület négy tagja utazott el a fővárosba. Ipacs József elnök úr megnyitó beszéde után a felkért táborigazgató lelkes imádsággal fohászolt a harcokban elesettekért, a hadirokkantakért, hadiözvegyekért, hadiárvákért és mindazokért, akiket bármilyen veszteség vagy fájdalom ért az emberiség történetének legnagyobb és legtöbb halálos áldozattal járó háborúja miatt.

Az elhunytak emlékét kegyelettel őrizzük.

Ibrányi Helytörténeti Egyesület

APA ÉS LÁNYA EGYÜTT HÓDÍTOTTA MEG A BUDAPEST MARATONT

Egy különleges apa – lánya páros teljesítette idén a Budapest Maratont: **Együd Réka és édesapja, Együd János** nemcsak a mindennapokban támogatják egymást, hanem a futópályán is. **Réka és édesapja János** közös sportútja néhány évvel ezelőtt indult, és mára olyan közös élménnyé nőtte ki magát, amely nemcsak kitartásról és teljesítményről, hanem generációkon átívelő összetartozásról is mesél. Az alábbiakban Réka mesél arról, hogyan jutottak el a maratón célvonaláig - együtt.

Bemutatód magatokat néhány mondatban?

Együd Rékának hívnak, 24 éves, ibrányi lakos vagyok, ám jelenleg Debrecenben dolgozok tanítóként az Egreskerti Általános Iskolában. Édesapám, Együd János hegesztő, amit nagyon szeret csinálni, és amihez nagyon is ért. Néhány éve vállalkozást indított, így Ibrányban és a közeli településeken már bizonyára többen hallottak a nevéről.

Hogyan jött az ötlet, hogy apa és lánya együtt induljon a Budapest Maratonon?

Apa mindig is szerette a sportot. Gyerekként focizott, majd később, amikor Németországban dolgozott, elkezdett futni. A nővéremmel együtt eltervezték, hogy közösen lefutják Nyíregyházán a félmaratont még 2015-ben. Elárulom, lefutották, ám ezután hanyagolták a futást. Ez a mostani „örület” velem kezdődött, amikor is anya benevezett minket egy „Crazy 5K” nevezetű futóversenyre még 2023-ban. Nem titok, hogyha azt mondom, egyikünk sem volt olyan edzettségben, hogy könnyűszerrel végig is tudjuk csinálni. Így elkezdtem futni, de csak azért, hogy ne ájuljak ki az első 1 km-en. Több motivációm nem volt. Sok kisebb győzelem volt az edzések során, ami arra késztetett, hogy fussak tovább és növeljem a km-t vagy a gyorsaságot. Apa 5 km-nél csatlakozott hozzám, utána már közösen futottunk. Közös célokat tűztünk ki. Az egyik az volt, hogy fussuk le a maratont. Büszkeséggel tölt el, hogy ezt leírhatom: sikeresen teljesítettük a távot, méghozzá egész szuper idővel.

Hogy kezdődött? Melyik volt az első közös futásotok?

2023 tavaszán kezdtük a futást. Gyorsan fejlődöttünk, így ősszel bele is vágtunk a félmaratonba a zempléni Kókapu Trail-en. Én ekkor futottam először ilyen hosszú távot ilyen „vad” terepen. Mondhatni kegyetlen volt. De ez nem vette el a kedvünket, rá egy hónapra már a napkori félmaratont is magunk mögött tudhattuk. Apa többször futott ezután félmaratonokat, én inkább maradtam a rövidebb távnál, a 10 km-nél. Majd idén tavasszal beneveztünk az őszi Budapest Maratonra, és azután megkezdtük a felkészülést rá. Apa sokkal hamarabb felkészült rá, mint én. Ő az idei Kókapu Trail-en futotta le élete első maratonját, ami számomra felfoghatatlan volt, hiszen a maratont sik terepen is hatalmas teljesítmény lefutni, nemhogy a hegyekben. Én maradtam a félmaratonnál, ahol sikeresen megszereztem a 3. helyezést az én korcsoportomban a nők között.

Mit jelent számotokra ez a közös élmény?

Kellemes kikapcsolódás futni, főleg együtt. Egy nehezebb nap után a futás teljes feltöltődést ad. Levetheted magadról a problémákat, és csak élvezed, hogy futhatsz.

Hogyan szoktátok motiválni egymást edzés vagy verseny közben?

Futás közben, ha együtt futunk, beszélgetni szoktunk, így észre se vesszük a megtett kilométereket, de ha hosszabb távra megyünk, akkor 5 kilométerenként ivópontokat állítunk fel, ahol sétára váltunk és iszunk, így ezek motiválnak leginkább. Őszintén, az is nagy motiváló hatással bír, ha az egyikünk jobban bírja a másikat, ez általában apa.

Melyik szakasz volt a legnagyobb kihívás a maratón során, és hogyan támogattátok egymást?

A maratont nem egyszerű teljesíteni, nagy kihívást jelent, mint mentálisan, mint fizikailag. A problémák leginkább 30 km felett jelentkeznek. Igaz, én már 27 km-nél azt éreztem, hogy mindkét lábam tőből le akar szakadni, de ez olyan fájdalom volt, amit muszáj volt félre tenni, mert ez a megtett kilométerekkel egyre csak fokozódott. A verseny során nagyon sok érzélem rohamozott meg. Ahogy megtettük a táv felét, boldogság fogott el. Azt éreztem, hogy ki tudnék ugrani a bőrömből, merthogy én bármire képes vagyok. Ez nem sokáig tartott így. 30 km-nél mérhetetlen dühöt éreztem. Dühös voltam magamra, hogy csak így bírom, dühös voltam apára, hogy ő hogy bírja, az emberekre, hogy belőlük nagyon sok van, és egyfolytában kerülni kell őket és a távra is, hogy még mindig nagyon sok van hátra. Meg kell jegyezni, hogy csak magamban fortogtam, apa állítja, hogy ez nem tűnt fel neki! 35 km után meg már csak szenvedtem, nem tudtam semmi mást érezni. Az utolsó 2 km volt a mentsvár, ahogy azt elértük,

elfogott engem a meghiúsultság. Apával teljes mértékben támogattuk egymást, ha egyikünk érezte, hogy most meg kell állni inni, vagy kell egy kis szőlőcukor, akkor megálltunk. Figyeltünk egymásra, a szükségleteinkre, és úgy igazítottuk a tempónkat. Végig egymás mellett haladtunk, nem hagytuk hátra a másikat.

Számotokra inkább a teljesítményről vagy a közös élményről szólt ez a verseny?

Mindkettő egyaránt fontos volt. Elsődleges célunk az volt, hogy csak csináljuk végig, de azért a tempó is számított, hogy milyen idővel fogunk beérni. Emellett az is nagy energiával töltött el bennünket a verseny alatt, hogy Budapest belvárosában futhattunk gyönyörű útvonalakon. Egy örök élménnyé vált, hogy emberek százaai szurkoltak nekünk, zenéltek nekünk és humoros táblákkal támogattak bennünket. Nekem még soha nem volt ilyesmiben részem, és ez olyan tapasztalás volt, ami arra ösztökél, hogy újra és újra átéljem ezt.

Hogyan készültetek a versenyre – közös edzésekkel, vagy inkább külön?

Általában külön futottunk, csak hétfőn tudtunk együtt futni, de követtük egymás edzéseit applikáción keresztül.

Milyen érzés volt célba érni?

Felemelő érzés volt. Nagyon sokat edzettünk, készültünk rá. Sok nehézséggel kellett szembenézni. Volt nyáron egy-két hónap, amikor nem tudtam egyáltalán futni, mert lesérültem, aztán azt a lemaradást be kellett hoznom, ami miatt többször ott motoszkált a fejemben a kérdés, hogy mi van, ha nem sikerül? De apa végig mellettem volt és biztatott. Így célba érni egy nagyon nagy tetteknek tűnt, amire nagyon büszke vagyok.

Mit tanultatok egymástól a közös futás során?

Feladni sosem szabad, és elkezdni sosem késő!

Tervezték még együtt vagy külön indulni hasonló versenyeken a közeljövőben?

Igen. Tervben van, hogy mostantól minden évben legalább egyszer egy külföldi maratónon fogunk részt venni. Jelentkeztünk a jövő évi berlini maratónra, de sajnos sorsolással lehet bekerülni, így még várjuk az eredményeket. Részt szeretnénk venni majd 2026-ban a debreceni maratónon, a budapesti maratón és az Ultra Tisza-tó futáson is. Az utóbbit én csapatban fogom teljesíteni Bodnár Dóriékkal, Apa pedig egy hosszabb távra készül egyedül.

Milyen tanácsot adnátok más családoknak, akik hasonló közös kihívást terveznek?

Csak kezdjenek bele és folytassák! A futást csak elkezdni nehéz, amint áthidalják a kezdeti nehézségeket, onnantól gyerekjáték lesz.

Hogyan látjátok: a futás összehozza a generációkat?

Mindenképp! Bár köztünk apával amúgy is nagyon szoros a viszony.

Gáspár Lászlóné

VÁROSI PROGRAMAJÁNLÓ

2025. december 1-24-ig

A Város Adventi Kalendárium

Keresd a számokat az ablakokban és nyerd!

2025. december 6. szombat, 15:00

Télapó itt van!

Családapák Klubja Egyesület szervezésében

Helyszín: Városliget

2025. december 8. hétfő, 7:00-17:00

Karácsonyi vásár

Helyszín: Református óvoda

2025. december 12. péntek, 17:00

Karácsonyi jótékonyági koncert

A befolyt összeggel az ibrányi családokat segítjük.

Helyszín: ILMKS

2025. december 13. szombat, 11:00-18:00

Ünnepváró forgatag és kézműves vásár

Helyszín: Művelődési Központ melletti parkoló

2025. december 14. vasárnap, 11:00

Állatok Karácsonya

Hangtalanokért Állatvédő Közhasznú Egyesület szervezésében

Helyszín: 4484 Ibrány, Kói utca 90.

2025. december 14. vasárnap, 16:00

Bereczki Zoltán akusztikus koncert

Ibrányi Polgári Kör szervezésében

Helyszín: ILMKS

2025. december 16. kedd, 17:00-18:30

Az igazi ajándék

Dr. Bugarin-Horváth András előadása

Helyszín: ILMKS

2025. december 23. kedd 8:00-12:00

Lucabúza vásár

A befolyt összeggel az év decemberében született ibrányi csecsemőt ajándékozunk meg.

Helyszín: ILMKS előtt

2025. december 31. szerda, 19:00-tól

Retro Szilveszter Dj. Petrénnyel

Helyszín: ILMKS

2026. január 12. hétfő, 17:00 óra

Csendes megemlékezés a doni katasztrófa áldozatairól

Helyszín: Bem utcai temető

2026. január 22. csütörtök, 11:00 óra

A Magyar Kultúra Napja alkalmából Zsadányi Zsolt festőművész kiállítása

Helyszín: ILMKS

EGY FENYŐFA KÉT ÉLETE

Az ország fenyőfája a Szabolcs -Szatmár -Bereg vármegyei Ibrányból érkezett a Parlament elé.

A családhoz több mint 40 éve került ez az ezüstfenyő, ismerőseiktől kapták, az udvar egyik sarkában találtak neki helyet, oda ültették. A fa szépen cseperedett, együtt nőtt a gyerekeikkel. Már kicsi faként látszott, hogy formás fenyő lesz belőle. Különösebb gondozást nem igényelt, esetleg szárazság idején öntözték meg, csak egyszerűen szerették és gyönyörködtek benne.

Már évekkel ezelőtt kinőtte az udvart. Azon gondolkodtak, hogy mit lehetne kezdeni vele. A gyerekeik hatására döntöttek úgy, hogy felajánlják. legyen az ország fenyőfája.

Elindultak a hivatalos eljárások, és a Belügyminisztérium illetékeseinek ez a 23 méter magas, 5 tonnás fa nyerte el a tetszését.

November 22-én vágta ki az ezüstfenyőt. Ahogy nézték a műveletet, kettős érzés fogta el a tulajdonosokat: szomorúak voltak, mert több évtizedig uralta, vigyázta a portát, de örültek is, mert a kerti fenyőfából az ország karácsonyfája lett, és most már nemcsak ők, hanem több ezer ember fog gyönyörködni benne.

Így lett egy egyszerű kerti fenyő az ország karácsonyfája.

Mártonné Kovács Gyöngyi

ÖN SZERINT MENNYIT KELL MEGMUTATNI MAGUNKBÓL A KÖZÖSSÉGI MÉDIÁBAN?

Éles Péterné: Szerintem ne vigyük túlzásba a kitárulkozást. Senkit sem érdekel sajnos a mai világba a másik lelkivilága, tisztelet a kivételnek és nem is tartozik minden a nyilvánosságra. No meg nem is az igazi arcukat mutatják az emberek egymásnak, ami nem helyénvaló, de ez mindig így volt és így is lesz. Mindenki szíve joga ezt megítélni. Én személy szerint az egyenes embereket kedvelem, még ha fáj is a véleményük vagy, amit gondolnak. Ami most folyik a közösségi oldalakon azt néha túlzásnak tartom, de nem tartozik rám ki mit mutat meg magáról. Mindenki azt csinál, amit akar, ha ettől érzi jól magát, én meg megtartom magamnak a véleményem, senki fölött nincs jogunk ítélni, nem a mi posztunk.

Csepely Barnabásné: Fontosnak tartom, hogy legyünk nyitottak a környezetünkkel, akár a közösségi médián keresztül is. Néha mutassuk meg hol tartunk az életünkben, mi az, ami fontos számunkra, hogy telnek a napjaink, mi foglalkoztat bennünket. Érdeklődéssel nézem, olvasom mások hasonló bejegyzéseit. Fontosnak tartom a megfelelő mérték megtartását, mint mindenből, a kevesebb sokszor több.

Deák Mária: Szerintem a közösségi médiában fontos tudatosan meghatározni, mennyit mutatunk meg magunkból. Pedagógusként különösen érzékeny ez a kérdés, hiszen a jelenlétünk nemcsak rólunk szól, hanem arról is, milyen példát mutatunk a tanulónak és milyen képet közvetítünk a hivatásunkról. A közösségi média lehet jó eszköz inspirációk megosztására, szakmai sikerek, módszerek bemutatására vagy kapcsolattartásra, de mindig kell egy határt húzni, mi az, ami a nyilvánosságra tartozik és mi az, ami a személyes tér része.

Szabó-Kocsis Hajnalka: A közösségi médiában csak annyit érdemes megmutatni, amennyit biztonságosnak és kényelmesnek érzünk. Jó, ha jelen vagyunk, mert így tarthatjuk a kapcsolatot másokkal és könnyebben jut el az üzenetünk az emberekhez. Könnyen utánanézhettek dolgoknak, főleg a tematikus csoportokban, amikor tényleg szükségünk van valamire, de közben fontos megőrizni a saját magánéletünket, és megtartani a határainkat.

Károlyi Józsefné: A közösségi médiában annyit érdemes megmutatni magunkból, amennyit később is vállalhatónak érzünk. Fontos, hogy a megosztásaink céljához igazítsuk a nyitottságunk mértékét. A személyesség nem azonos a magánélet kiterjesztésével, ezért érdemes különválasztani a személyes és a privát tartalmakat. Mindig maradjon nálunk az irányítás: mi döntjük el, ki mit és mikor láthat. Ha bizonytalanok vagyunk egy bejegyzés kapcsán, jobb várni vele. A jól megválasztott, átgondolt jelenlét hosszú távon biztonságosabb és komfortosabb is.

ifj. Éles András: Véleményem szerint erre nincs írott szabály. Természetesen mindenki annyi mutat meg magából amennyit jónak lát.

Gálík Jánosné: Semmilyen személyes adatot ne közöljünk, pl. lakcím, bankszámlaszám, nyaralásunk időpontja. Ez főképpen a gyermekeink, unokáink, dédunokáink fényképeire vonatkozik, mert rosszakarató emberek kezébe is kerülhetnek. Az én miniatűr profil képem bekerülhet, nem gondolom, hogy rám a rosszindulatú emberek harapnának.

Kovács Emese: Véleményem szerint, a közösségi médiában csak olyan tartalmakat osszunk meg magunkról, ami az adott felület optimális használatához feltétlenül szükséges és elősegíti a kapcsolatépítést. Ugyanakkor a feltöltött információk ne adhassanak okot visszaélésre.

Ambrus Erika: Én igyekszem "a kevesebb, néha több" elvét alkalmazni, a megosztásaim szinte sosem rólam szólnak. Ettől függetlenül, nagyon jó dolognak tartom a közösségi médiát, amennyiben okosan használják.

Kulcsár Laura: A közösségi médiában a számomra komfortos tartalmat osztom meg. Fontos a tudatos online jelenlét, amely nem arról szól, hogy minden egyes apró részletet megmutatunk, hanem hogy megtaláljuk az egyensúlyt a privát élet és az internet világa között.

Láda Bernadett: A közösségi médiában véleményem szerint annyit érdemes megmutatni, amennyivel még biztonságban érezzük magunkat. Így is lehet provokatív bárki számára, de ez elkerülhetetlen. Meg lehet szűrni a "közönséget" ha valaki tényleg csak egy kisebb közösséggel szeretné megosztani az örömeit vagy éppen a bánatát. A túl sok - főleg a válogatás nélküli, minden élményt közlő - poszt szerintem nyomasztó.

Popovics Sándor: Fent vagyok több közösségi média felületen is, inkább csak nézelődő vagyok, nem aktív résztvevő. A munkámból kifolyólag nem igazán szeretek nyilvánosság előtt szerepelni, néha egy-egy családi képet megosztok, de azt is csak a hozzátartozóim beleegyezésével. A posztjaimat csak az ismerőseim láthatják, nem teregetem ki a magánéletemet nyilvánosan. Szerintem mindenkinek így kellene tennie, hiszen sajnos a közösségi média rombolja a közvetlen, és személyes kapcsolatokat.

Bakti László

AZ IGAZI AJÁNDÉK

Dr. Bugarin- Horváth András
előadása

2025. DECEMBER 16. KEDD 17:00 ÓRA

HELYSZÍN:
IBRÁNYI LÁSZLÓ MŰVELŐDÉSI
KÖZPONT ÉS KÖNYVTÁR
4484 Ibrány, Hősök Tere 2-4.

*Minden érdeklődőt
szeretettel várunk!*

Ibrány
4484

ÜNNEPEK ÜNNEPE

Gyermekkoromban a karácsony abból állt, hogy mi, gyerekek feldíszítettük a fenyőfát a hideg előszobában, konzum szalancukorral, színes papírcsíkokból alkotott füzérrel. Majd a fenyőágak végére rácsíptettük a gyertyatartót, melybe vékony, színes gyertyákat rakott édesanyam. (Közben a szalancukor málnás változatát próbáltuk mindig megkeresni, mert az volt a legfinomabb,- de ez valahogy mindig csak a bátyámnak sikerült).

Aztán elénekeltük közösen a karácsonyi dalt, s aznap úgy tértünk nyugovóra, hogy most bizony karácsony van! Másnap vendégül láttuk keresztapámat, aki egyedül élt szülei halála után, s az ebéd elfogyasztása közben hallgattuk a felnőttek többnyire munkáról szóló beszélgetését. Szerencsére akkoriban hatalmas havazások voltak, s mi többnyire kinn, a szabadban töltöttük az időt. Nagyokat högolyóztunk, csúszkáltunk, szánkóztunk. Mivel kertünk nagy részét belvíz borította, így évről-évre izgatottan vártuk, mikor fagy be a hatalmas víztükör, mert akkor mehattunk jégbokizni. Igazából azt se tudtuk, mi az, de nagyszerűen csináltuk! Speciálisan kialakított botokkal ütogettük az általunk kinevezett korongdarabkát. Rettenetesen élveztük! A hideg ellenére boldog melegség töltött el bennünket, s kipirosodott arccal játszottunk, míg ránk nem sötétedett.

Számomra a legszebb karácsony talán akkor volt, amikor kislányunk születésével új családot alkottunk. Alig volt fél éves, amikor együtt készültünk a karácsonyi ünnepre. Együtt díszítettük a fenyőt a férjemmel, s amikor gyermekünket babakocsiban a csillogó, fényes díszekben pompázó fa elé toltuk, az addig mindig izgó-mozgó gyermek szava elállt a csodálkozástól! Addig nézte csodálkozó szemekkel a csillogó fényeket, hogy békés szuszogását hallva elcsodálkoztunk. Aztán öccse megerkezése, és növekedésük során bekapcsolódtunk a csodavárás meséjébe, s bizony évről-évre egyre nehezebb volt megteremteni azt a helyzetet, hogy a lehető legtermészetesebbnek tűnjön a varázs, az anyyalka érkezése, a csengőszó, az ajándékok titkos megismerése. Gyönyörű évek voltak ezek, s bizony akkor azt hittem, azt hittük, ennek soha nem lesz vége!

A karácsony nálunk három napig tartott, mint azt a naptár is jelöli. Az ünnep előnapján szorgosan sütöttem-főztem, hogy a család által legjobban szeretett ételek kerüljenek az asztalra. Örömmel, szívesen készítettem ezeket, a párom mindig segített benne, igyekezett levenni a terhet a vállamról-de soha nem

éreztem tehernek, s valahogyan mindig elkészült minden időben, és úgy, ahogyan elképzeltem. Legszebb emlékeimben él, amikor rettenetesen fáradtan végigtekintek a konyhán, amiben minden edény és étel a helyére került, a gyerekek már békésen szuszogtak agyaikban- s én mindig ekkor csempésztem elő a gondosan elrakogatott ajándékokat, hogy becsomagoljam őket, hisz az anyyalka már az ajtóban várta, mikor teheti a feldíszített fa alá. Miközben csomagoltam, mindig elképzeltem gyermekeim csodálkozó tekintetét, melyet másnap boldog mosollyal éltem át, s mindig megfogalmaztam magamban: De jó, hogy vannak ilyen csodaszép ünnepek! Másnap a megszokott rend szerint templomba mentünk, majd hazaérve elfogyasztottuk az ünnepi ebédet, délután pedig vendégeket vártunk, hisz a család fő is, és kislány is egy olyan hagyományosan szép nevet visel, melynek éppen karácsonykor van az ünneplése- Istvánnak hívják őket. Igazi családi ünnepek voltak ezek- egymás kezébe adták a kilincset a testvérek, anyósok, apósok, unokatestvérek, s közben jókat beszélgettünk, a gyerekek pedig nagyszerűen eljártak együtt. Következő napon pedig mi kerekedtünk fel, s meglátogattuk a nagyszülőket. Minden évben így telt az ünnep, volt iratlan forgatókönyv, volt sok-sok kedves találkozás, jókedvű beszélgetés, rengeteg játék, móka, kacagás.

Az évek azonban telnek, s ma már egészen más értékrendje van az ünnepeknek, mint régen volt. Hogy miért, azt bizony magam sem tudom. A mi gyerekeink felnőttek, s örömmel látom, hogy lányom továbbviszi a hagyományokat, gyermeke számára élteti az anyyalka üzenetét és jóágát, s bár már unokám is tudja a valóságot, bekapcsolódik a kedves családi hagyományba, s ő maga is segít az anyyalkának- ráértett az ajándékozás öröme! Mindegy, mennyi év telt el, a családi emlékek megmaradnak az ember emlékezetében. Tovább visszük azokat, ha szerettük, s változtatunk rajta, ha úgy látjuk jónak. De az emlékek mindig megmaradnak, amiből kapaszkodót merítünk a hétköznapiok szürkeségében.

A karácsonyban a legfontosabb dolog a család, az összetartozás, hogy legalább ezeken a napokon összegyűljön mindenki, s örüljenek egymás jelenlétének - mert ezen az ünnepen mindenkit hazavárnak! Azért többnapos az ünnep, hogy mindenki megérkezzen oda, ahol várják.

Feketéné Szabó Marianna

LEVELEK HAZA - ORIGAMI

Mostanában gyakran kerül papír a kezembe. Szeretek belőle mindenféle formát hajtogatni. Ez a szokás egészen gyermekkoromig nyúl vissza, amikor még az ibrányi könyvtár polcai között bolyongtam, újabb és újabb érdekességeket keresve.

A nyolcvanas évek könyvtára Ibrányban igazi misztikum volt számomra. Hátul a sorok félhomályba vesztek, a polcok óriásira magasodtak fölém. Kisiskolásként mindez egy másik világnak tűnt, csendesnek, de tele titkokkal és lehetőséggel.

Egyik felfedezőútamon akadt a kezembe egy könyv, Papírcsodák volt a címe. Csodák? És csak papír kell hozzá? Ez teljesen nekem való - ragyogtam fel, és már szaladtam is haza a zsákmánnyal. Attól a naptól kezdve megállíthatatlanul hajtogattam. Bármít, bármikor. Volt, hogy ajándék lett belőle egy barátom, máskor egy iskolai versenyen segített ki egy apró papírkosár.

Felnőttként legtöbbször gyerekeknek, gyerekekkel hajtogatok. A kedvencem ma is a szárnyait csapkodó madár, mert egyszerű, mégis mindig életre kel a kezünkben. Két éve megvalósítottam egy régi ötletemet: origami szakkört indítottam az iskolában, ahol dolgozom. Az idei már az ötödik csoportom, és úgy érzem, kifogyhatatlan a lelkesedés - mind a gyerekeké, mind az enyém. Sokszor látom bennük a kislány önmagamat, ahogy a papírból

csoda lesz. Ugyanaz a fény a szemükben, ugyanaz a kíváncsiság, a teremtés öröme. Amikor egy kéz boldogan emeli a hajtogatott madarat, mintha levegőbe engedné egy álmot - akkor tudom, hogy a papír nemcsak formát, hanem emléket is őriz.

Talán ezért is szeretem az origamit, a papírhajtogatás művészetét ennyire. Minden hajtásban ott a múlt egy darabja, és minden új figura egy kis üzenet a régi könyvtár félhomályából - egy levél haza.

Szabó-Kocsis Hajnalka

VISZONTLÁTÁS

Volt idő, amikor nem hittem el, hogy mennyire jelentőségteljes az a gyökér, ami eltéphetetlen, ami mágnesként vonzza az embert akkor is, ha egyszer mégis úgy dönt, máshol keresi boldogulását. Meg kell érni, meg kell élni megannyi megtapasztalást, hogy át tudjuk érezni, meg tudjuk érteni mindannak az értékét, amit, akiket magunk mögött hagyunk. Akár generációkon át.

Korom előrehaladtával egyre érzékenyebbé, szentimentálisabbá válok, az emlékeim között nosztalgiával, néha könnyezve járok, ahogy próbálok összerakni gyermekkorom szétszéledt, egyre fontosabbá váló darabkáit.

Mi Kormányok népes családdal büszkélkedhetünk, édesapám nyolcadmagával nőtt fel a Tisza utcai nagyszülői portán. Nagypámra hároméves koromból emlékszem, ahogy ott ül az öreg ház tornácán a hatalmas eperfa árnyékában, hófehér ingben, fekete lajbiban, kalappal a fején. Ha melege volt, kigombolta a lajbit és térdén pihentette kalapját. Látom ritkuló hófehér haját, ahogy játszadozik szálaival a nyári szellő, hallom, ahogy gondosan pödrött bajusza alól hozzám, kisgyermekhez szól, miközben maga eszkábálta légycsapóval a kezében a pimasz, repkedő betolakodókat hajkurássza. Korán meghalt szegény, a szíve vitte el.

Az évek alatt a család hol megnőtt, hol zsugorodott. Mi, első unokatestvérek huszonegyen voltunk, a másodokról nem is beszélve, megtalálható vérünkben az ország valamennyi szegletében és azon túl is, és vannak már jócskán odafent is, Isten nyugtassa őket.

Kormány nagypapának egyetlen élő testvére volt, Jóska bátyja, ő családjával elköltözött nagyszüleim szomszédjából, igazából nem is ismertem őket, csak édesapámtól hallottam róluk. Am ahogy telt-múlt az idő, egyik gyermeke a családjával ellátogatott hozzánk néhányszor. Emlékszem, mekkora öröm volt, mikor begördül végre a kettős sürgönyfa elé az a budapesti autó. Emlékezetes napokat töltöttünk együtt Margittal és Tiborral, majd szeretettel és egyben szomorúsággal gondoltam rájuk, amikor egyszer csak nem jöttek többé. Sokat pityogtam, ami egyáltalán nem volt akkortájt szokatlan tőlem, a 12 éves bőgőmasinától. A bölcs Idő múlásával gyermeki keserűségemet is magával vitte.

Azóta eltelt négy évtized és két esztendő. Felnőttünk, megéltünk örömeket és veszteségeket, de a gyermekkori emlékek valahol mélyen ott maradtak bennünk. A Tisza utca, ahol a levegőnek is

ismerős illata volt, ahol az akácok és gyümölcsfák árnyékában minden gond elszállt.

42 esztendővel ezelőtt láttam utoljára másodunokatestvéreimet. Az élet elsodort minket egymástól – más városok, más utak, más sorsok. Majd láss csodát, a sokat szekált világhálónak köszönhetően megtaláltuk egymást, és amikor idén októberben megtudtam, hogy Tibor Ibrányba látogat, nehéz volt elhinni, hogy újra találkozunk. Izgatott várakozással vártam, elképzeltem, milyen lesz majd megpillantani egymást ennyi év után. Vajon felismerjük a másik arcában a régit? Megmaradt-e a régi tekintetből, a gyermeki nevetésből valami? Vajon az a régi szeretet is ott lesz-e még köztünk?

Nehezen jönnek a szavak, hogy leírassam, mit érez az ember, amikor hosszú évtizedek után megpillantja azt a csibész, aki emlékeiben élt, ahogy a latyakos hóban a kert felé vette lépteit a kopár szőlőlugasok felé károgó varjúserreg kíséretében, csak a nagyvárosba visszaindulnia ne kelljen.

Most, amikor megérkezett, az október végi őszi előcsalta a nap aranyló fényét, és ezer színben pompázó ünneplő ruhába öltöztette az ibrányi tájat. Minden kérdés elcsendesedett bennem. Csak álltunk egymással szemben, néztük egymást, és egyszerre tört ki belőlünk az őszinte, gyermeki nevetés és jöttek elő a viszontlátás örömkönnyei. Abban a pillanatban a 42 év szinte semmivé vált. Az idő visszafordult, és mi újra gyermekek voltunk. Hallottuk a régi, tyúkok kotkodálásától hangos baromfiudvart, a szél zizegését a fák lombjai között, a régmúlt felsejlő hangjait, és láttunk magunk előtt megannyi képet, ami kitörölhetetlenül bennünk él.

Hosszan beszélgettünk a múltról és ami azóta történt. Minden gondolatomban ott volt a találkozásért való hála, éreztük, ahogy a régi kötelék újraéled, mintha sosem szakadt volna el igazán.

Amikor búcsúztunk, megfogadtuk, többé nem engedjük, hogy újabb évtizedek teljenek el anélkül, hogy látnánk egymást.

Ez a viszontlátás nem csak a gyermekkorra emlékeztetett, hanem arra is, milyen fontosak közös gyökereink, és arra, hogy az idő – bármennyi is telik el belőle –, nem tudja kitörölni, nem tudja elfeledtetni azt a szeretetet, ami egykor, ártatlan gyermeki lélekből született.

Kormány Gyöngyi

DÉDANYÁINK PATIKÁJA

Vajon mi lehet a neve a versikében kipontozott szúrós ágú, rendkívül hosszú életű cserjének, ami kiérdemelte a szív megmentője címet?

Borzsa . a . a . o . . a ágán, füttyent fülemüle, sármány.

Szálas jegenyefa végen, szellő kanyarog az égen.

Egész Európában és Szibériában elterjedt, legelők és erdők szegélyében gyakori, 2-3 méter magasra is megnő. Tüskés ágai szerteágazóak, közöttük „őszirózsák” a számtalan picinyke lángvörös bogyó. Az illatos, öt szíromlevélből álló hófehér virágok április-májusban nyílnak. Ágai között szívesen fészkelnek a madarak, például a ragadozó gébics furcsa szokása, hogy rovar áldozatait a bokor töviseire nyársalja fel. Nos, azt hiszem ennyi segítség után már mindenki kitalálta, hogy most bizony a galagonyát tesszük patikamérlegre.

Nagyon hosszú életű növény, állítólag a legidősebb, 500 éves galagonyabokor Franciaországban él. A néphiedelem szerint a galagonya távol tartja a villámlást és az istálló ajtaja fölé függesztve talizmánként védi az állatokat a rontástól. Az ókori Görögországban a nászágyat, a gyermek bölcsőjét díszítették vele, hogy távol tartsa a gonoszt. Írországban a tündérek fájának nevezik, virágos ágaival ünneplik a házasságkötést és a gyermekáldást. A régi világban már

ismert volt gyógyító hatása is, akkor főképp köszvény ellen használták. A 17. századtól kezdődően azonban már vérnyomáscsökkentésre, szívpanaszokra javasolták a doktorok, hiszen a galagonya szívünk védője, az ereket és a szív izmait is rugalmasan tartja. Segít elkerülni a komoly szívbetegségeket, szabályozza a szívritmust, erősíti a szívideget, ezenkívül stresszoldó és nyugtató hatása is van. Időskori szívpanaszokra, illetve a szívizom megbetegedéseire is ajánlott. A megelőzés szempontjából fontos a tartós, folyamatos fogyasztása, ráadásul a huzamosabb ideig tartó alkalmazása is teljesen veszélytelen, mert nem alakul ki hozzászokás.

Gyógyteának a virágos hajtásvégből készítünk forrázatot. Egy teáskanálnyit adjunk 2,5 dl vízhez, 15 percig áztatjuk, majd szűrjük. Ha nyugtató célból fogyasztjuk, ajánlott lefekvés előtt langyosan elkortyolgatni. Szívpanaszok esetén naponta 2-3 csészével is lehet inni belőle, megelőzésre heti egy alkalommal is elegendő. Terméséből készíthetünk finom likőrt vagy különleges lekvárt. Nem mondom, kissé sziszifuszi munka a szúrós ágak közül kicsiburászni a bogyókat, meg a kész lekvár is egy parányit „szárász” és „húzó”... jómagam is csak egyszer főztem, de persze kísérletezzenek vele bátran.

Váljék egészségünkre!

Román Zoltánné

ÁLLATOK KARÁCSONYA

Négy lábú barátaink is nagyon szeretnek ajándékot kapni, izgatottan várják a jutalomfalatos zacskó recsegését, a finomságokat, játékokat, éppen úgy, mint egy gyermek. A Hangtalanokért Állatvédő Közhasznú Egyesület minden állatokkal kapcsolatos eseményt színvonalasan megünnepelek. December 14.-én 11.00 órától kezdődik az Állatok Karácsonya Ibrányban, Kói utca 90. szám alatt. A programokról az egyesület vezetőjét, Szokoli Zoltánné Emesét kérdezem.

Hogy készültök a rendezvényre?

Mindig igyekszünk igényes, változatos, gyerekeket és felnőtteket is érintő programokkal készülni. Idén még ötletesebb, tartalmasabb kikapcsolódást és kellemes szórakozást ígérő eseménysorozatot biztosítunk a hozzánk ellátogató vendégek részére.

Mikkel készültök?

Hintóval érkezik hozzánk a Mikulás, puttonyában a gyermekeknek ajándékcsomaggal. Lesz sütviasár, kirakodóvásár kutyás- és nem kutyás termékekkel, sőt, aki még nem vásárolt be az ünnepekre, nálunk megteheti, mert teljesen új, bontatlan ajándékokat is lesz lehetőség megvásárolni. Csodálatos Yennegurumi horgolt plüssöket is be lehet szerezni, készülünk továbbá frissen főtt öhönnel, forrócsokival, forralt borral, meleg teával, arcfestéssel, csillámtetoválással, zsákbamacskával és tombolával.

Természetesen a kutyasétáltatás nem maradhat el, hiszen övék a főszerep, és a dekorált fotófalnál készülhetnek közös képek is. Meghitt programunk még egy közös karácsonyfa díszítés, amire kérünk mindenkit, hogy egy általa hozott dísszel öltöztessük fel közösen az idei karácsonyfánkat.

Indul a rajzverseny is a gyerekeknek! Várjuk a weboldalunkról kiválasztott bármely kutyusunkról egy általuk készített rajzot,

amit december 10.-ig lehet elküldeni a hangtalanokertibrany@gmail.com email címre, és Facebook kedvelések alapján az első három helyezett gyermeket ajándékcsoaggal jutalmazzuk meg! Az ország bármely pontjáról be lehet a rajzokat küldeni, mert ha nyert a gyermek, az ajándékát természetesen elpostázzuk.

Gratulálok, remek programokkal várjátok a vendégeiteket! Aki szeretne vinni adományt, mit vigyen, miket fogadtok szívesen? Illetve mire lenne nagy szükségetek?

Mindent szívesen fogadunk. Nagy szükségünk lenne kutyapelenkára, szalmára, forgácsra, tápokra, konzervekre, de minden adománynak nagyon örülünk. Aki szeretnének vásárolni a mentetteink részére, de nem tudják hozzánk eljuttatni, ők vásárolhatnak az Ibrányban és Gávavencsellőn is megtalálható Gergő Cipő-Horgász-és Állateledelboltban is, ahol szívesen félrerakják a termékeket és eljuttatják hozzánk. Ha valaki anyagilag szeretne segíteni az orvosi költségekben, ivartalanítási kiadásokban, menhelyépítésben és felújításban, számukra adománykassza lesz kihelyezve, így hozzá tudnak járulni az óriási terheink enyhítéséhez.

Nagyon sok szeretettel várunk minden állatbarátot erre a meghitt, családi ünnepségre! Minél többen leszünk, annál több kutyusnak sikerül szebbé tenni a napját sétával és sok-sok simogatással! A rendezvény plakátja és tudnivalók a 29. oldalon!

Szívből kívánok Nektek minden jót, sok állatbarátot! Aki szereti az állatokat, semmiképp se hagyja ki az Állatok Karácsonyát, mert itt igazán kedves és jó emberek gyűlnek össze, és lelkünkben melegséggel, örömmel, szeretettel telve térünk innen haza.

Gerákné Petri Zsuzsanna

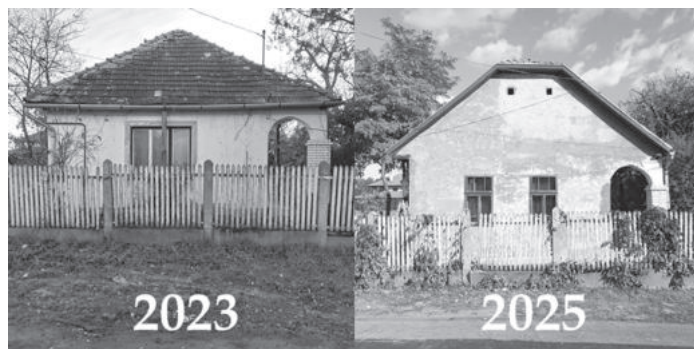
HÁZTŰZNÉZŐBEN

A Teleki program véghajrájában minden erőnkkel és időnkkel a pályázatban előírt munkálatok befejezésére összpontosítottuk. A Bocskai- és Virág utca sarkán lévő lakóházból született tájházunk látványos, szembetűnő változása mindannyiunkat nagyon nagy boldogsággal tölt el.

Viszont ahhoz, hogy egy esztendő alatt idáig eljussunk a kivitelezéssel, bizony több alkalommal kikértük dr. Páll István szakértőnk véleményét, aki telefonon vagy a helyszínen okított bennünket a számunkra ismeretlen népi építészeti fortélyaira. Gyakorta egyeztettünk a fenntartóval és a kivitelezőkkel azért, hogy minden munkát a legkörülményesebben végezzük el. Ennek érdekében számos esetben kutattuk a szakirodalom népi építészetre vonatkozó tanulmányait.

Persze az elmélet és a gyakorlat között néha óriási különbségek vannak, mert hiába a tárgyi tudás, ha a megoldandó feladat során, előre nem várt akadályok merülnek fel. Éppen ezért nem utolsó sorban, a GAMESZ munkatársainak sok-sok óra kemény fizikai munkája kellett ahhoz, hogy a ház visszanyerve eredeti arcát, tájházhoz méltó stílusban újjászülethesse. Az ő érdemük az istálló teljes újjáépítése, a lakóház falának megerősítése, a külső-belső vakolat leverése, a mesterien megépített három új kémény és az ormfal, s még hosszan sorolhatnám. A másik kivitelező, a NaturARCH Házépítő Kft. a lakóház tetőszerkezetét varázsolta újjá és megerősítette az összes tornácoszlopot. Mindnyájuknak köszönjük a derekasan

elvégzett lelkiismeretes munkáját. Ha arra járnak, álljanak meg egy pillanatra és gyönyörködjenek bátran az eddig elkészült szemet-lelket gyönyörködtető eredményekben.

A munkálatok folytatására szeptemberben új pályázatot nyújtottunk be a Teleki László Alapítvány Népi Építészeti Program felhívására, melynek jövő március környékén lesz eredményhirdetése. Addig is az időjárás kegyességében bízva, elvégezzük az utolsó simításokat, illetve még néhány pályázaton kívüli belső munkálatot és jövőre folytatjuk a felújítást.

Román Zoltánné

CSALÁDON BELÜLI ERŐSZAK - II. RÉSZ

A következő interjúm érzéseit nehéz szavakba önteni. Döbbenettel hallgattam végig. Ezer kérdés volt a fejemben, ennek ellenére alig tudtam kérdezni, annyira megrázott – nevezzük így - Anna életútja. Mégis, mennyit bír ki egy ember? Hallgattam a történetét, és visszagondolok erre a melegséget sugárzó, barátságos, végtelenül kedves nőre, és újra csak ez a kérdés foglalkoztat. Mennyit bír ki egy ember?

Anna, két házassága volt, én a másodikról szerettem volna kérdezni, mert arról tudtam, hogy egy nagyon durva férfitől sikerült megszabadulnia. Amiről viszont nem tudtam, hogy a kálváriája az első házasságában kezdődött.

Milyen életed volt az első férjed mellett?

Éveken át jó férjem volt. Szeretett, tisztelt, dolgozott, nem járt el otthonról, nem ivott, szerette a gyerekeinket, sokáig nagyon jó házasságban éltem. Aztán rossz társaságba keveredett, rossz emberekkel barátkozott. Először csak néha járt el bulizni, aztán már rendszeresen. A legnagyobb baj ekkor a folyamatos ivászat volt, egy soha nem ivó, antialkoholista emberből elég hamar alkoholista lett. Ezzel együtt járt az éjszakai kimaradozás, aztán napokra is eltűnt. Szórta a pénzünket, ezt italta és mint később megtudtam, nőkre költötte. Folyamatosan megcsalt, nem is tagadta.

Nagyon fáj amit csinált, belül teljesen összetörtem. De nem így ismertem meg, rendes férfi volt, ezért bíztam benne, hogy vissza fog térni hozzánk. A családjához. A gyerekekkel nagyon kedves volt, szerető apa, imádták az apjukat. De kettőnk között minden még rosszabb lett. Nagyon dühös, agresszív emberré vált. Józanul volt agresszív. Megkezdődött a fizikai bántalmazás. Ha a munkahelyén valaki felidegesítette, azt otthon adta ki magából. Rajtam. Eljátszotta, hogy mit csinálna vele, hogy bántaná azt, aki épp felidegesítette.

Rajtad mutatta meg, hogy bántaná azt, aki felidegesítette?

Igen. Teljesen abnormálisan viselkedett. Minden nap attól félttem, hogy milyen lelkiállapotban jön haza a munkából. Amikor azt mondta, hogy vigyem le a gyerekeket a nagyszülőkhöz, már tudtam, hogy baj van. Bántani fog. Állandóan lila-kék foltokkal voltam tele. Ütött, kicsavarta a karomat, mindig úgy, ahogy elképzelte, mit tenne azzal, aki annyira felidegesítette.

El tudtad mondani valakinek? Tudtál segítséget kérni?

Sokáig titkoltam. A munkahelyen persze látták a zúzódásokat és a lila foltokat, de mindig balesetnek, az én ügyetlenségemnek állítottam be. Lepleztem, mert szégyelltem. Nemcsak a veréseket, azt is, hogy kudarcba fulladt a házasságom. És minden bántalom ellenére félttem az egyedüllétől.

Hogy tudtál ennek véget vetni?

Megismerkedtem valakivel. Ő meghallgatott, érzelmileg támogatott, figyelmes, kedves volt velem, már nagyon rég éreztem ezeket az érzéseket. Lelkileg és fizikailag is sérült voltam, és amikor már azt hittem nem bírom tovább, jött valaki, aki újra érzelmeket adott nekem. Kedvességet, törődést, figyelmet. Ha ő nem lett volna, nem hiszem, hogy mertem volna változtatni az életemen. Egymásba szerettünk és be akartam adni a válókeresetet. A férjem elé álltam, rettegtem a reakciójától, de elmondtam neki mindent. Azt hittem meg fog ölni. Legnagyobb meglepetésemre, térdre borult előttem és csak sírt, és sírt, és könyörgött, hogy ne hagyjam el. Hihetetlen érzés volt. De innen már nálam nem volt visszaút.

Akkor megjött az életedbe a boldog, szerelmes időszak?

Igen. Egy darabig. Akkor még nem tudtam, hogy van olyan, hogy valaki időszakos alkoholista. Ez azt jelenti, hogy periódusonként iszik, de akkor folyamatosan. Teljesen lezúlik, majdnem belehal az alkoholba, aztán jön a rehab, amikor hónapokig, akár évekig nem iszik egy kortyot sem. Ez a két állapot ismétlődik. Én a józan időszakában ismertem meg.

Hogy alakult az életed?

Azt hittem nagyon szeretjük egymást. Folyamatosan azt mondta, hogy neki én vagyok a világon a legfontosabb, nagyon szeret, velem szeretné leélni az életét. Én tényleg nagyon szerettem. Amikor már biztonságban érezte magát, elérte nálam a mély érzéseket, szerelem, összeköltözés, házasság, onnantól teljesen megváltozott. Egy teljesen uralkodó, elnyomó, narcisztikus emberré vált. A narcisztikus típus összes tulajdonsága jellemzi. Elnyom, folyamatosan megaláz, élvezettel terrorizál lelkileg, mindig neki van igaza, és totálisan lerombolja a másik önbizalmát. Se igazi nőnek, se jó anyának nem éreztem magam, mert folyton megalázott. Aztán jött az italozás is. A lelki elnyomás független volt az alkoholtól, de ittasan állandóan veszekedett, ordított, dühöngött minden apróságért, és minden ok nélkül. Elkezdődött az alkoholizmus időszaka, párosítva egy narcisztikus személyiséggel, és én nem értettem, miért történik meg ez ismét velem.

Meddig túrtél neki, és a korábban tapasztaltak után miért maradtál vele?

Amikor beleszerettem, nagyon összetört lelkiállapotban voltam. Sérült volt a testem és a lelkem is. Úgy gondolom, ezért még erőteljesebben szerettem, mert ő segített kiszállni egy bántalmazó kapcsolatból. Kihasznlta az elesettséget, elérte, hogy megszeressem, és onnantól megmutatta az igazi énjét. Többször el akartam hagyni, de olyankor mindent megígért. Újra nagyon kedves volt, igyekezett, mindent megígért, letette az alkoholt is. De utána újra kezdődött minden. Sokáig azt hittem, én meg tudom változtatni. A viselkedése miatt kirúgták a munkahelyekről, többször én voltam a családfenntartó, egy keresetből éltünk, de mindegy mit csináltam, mindig én voltam a rossz.

Hogy ért véget a kapcsolatotok?

Elegem lett az ígéretekből. Közös gyermekünk is született, de vele egyáltalán nem foglalkozott. Pedig ő nagyon szerette és hiányolta az apját. Neki is csak ígéretet, amivel folyamatosan megbántotta. Ezt már nem tűrtem. Az utolsó alkoholos időszakánál másfél hónap alatt 20 kg-ot fogyott. Akkor azt mondta neki a gyermekünk, hogy „Apa, de megígérted!” Ekkor döntöttem el, hogy nem élek vele tovább. Adtam neki időt, hogy találjon lakhatást, aztán végleg elküldtem. A gyermekét azóta is csak nagyon ritkán látogatja, pedig bármikor jöhetne. Azóta is időszakos alkoholistaként él.

Te megtapasztaltad a testi és a lelki bántalmazást is. Ezek után mit tanácsolnál másoknak?

Csatlakoztam egy online önszorgító csoporthoz, ahol meghallgatjuk egymás problémáit és próbálunk segíteni. A szeretteimtől én is sok tanácsot kaptam, de nem hallgattam rájuk. Rajtam kívül mindenki látta, hogy nem lesz jó vége egyik házasságnak sem, de én nem hittem el. Mára tudom, hogy amit kétszer, háromszor vagy többször újra kell próbálni, az nem fog működni. És nem szabad sokáig várni, mert az idő eltelik felettünk, és az bizony nagyon gyorsan.

Gerákné Petri Zsuzsanna

TOP KUPA IBRÁNYBAN

Focizni az is szeret, aki nem tud. Mindenki tud focizni, legfeljebb nem tudja magáról. Hasonló bölcsességek helyett inkább beszámolunk az október 18-án, az Árpád Általános Iskola tornatermében rendezett focikupáról, amely bizonyos szempontból különleges volt.

Ibrányban hol békében, hol súrlódásokkal él együtt a roma és nem roma közösség. A település önkormányzata 2024-ben uniós forrásból egy sok elemből álló programot indított, hogy ez az együttélés még jobb legyen, csökkenjen a két csoport közti távolság. Erre a legjobb lehetőség, ha roma és nem roma emberek közösen vesznek részt programokon. Minél több és minél szívesebb programokon. (A mostani kupán külön örömet jelentett, hogy voltak olyan csapatok, amelyben romák és nem romák együtt játszottak.)

Az hogy mindenki szeret vagy szeretne focizni gyorsan bebizonyosodott, amikor a focikupa szervezése elkezdődött. A „Fecske-Pacsirtán” nem is egy, hanem egyből két csapat is összejött, így összesen három roma és két nem roma, „gázsó” csapat vett részt a tornán. A szombat délutáni programra nemcsak a játékosok, hanem gyerekeik, családjaik is kijöttek szurkolni, így valódi közösségi programot sikerült összehozni.

Bár a részvétel a fontos, azért íme az eredmények: A kupát az Aranyláb nevű csapat nyerte. A gólkirály Vajóczky Sándor lett hat góllal (Aranyláb). A torna legjobb játékosa Oláh Patrik (Spártaiak). A legjobb kapus pedig Rutkai Dávid (Aranyláb).

Amennyire jól sikerült a kupa, annyira magától értetődik a kérdés, hogy miért nincs ilyen gyakrabban. A mostani esemény megmutatta, hogy az ibrányiak jó közösséget alkotnak, színvonalas rendezvényt tudnak összehozni, amire – csakúgy, mint a sportolásra – van igény a településen. Ehhez, úgy tűnik, minden adott, hiszen ahogy a mostani rendezvény szervezésében is aktív szerepet vállalt a település vezetése, a polgármestere (aki természetesen pályára is lépett), úgy a jövőbeni folytatásra is nyitott.

Az eddig rendszeresen nem sportoló játékosok a kupa végén azt kérdezték, nem lehetne-e rendszeresen összejönniük focizni. Még azok is mondták, szombaton, hogy szeretnek focizni, akik korábban nem is játszottak. Meglehet, még az is kiderül róluk, tudnak is.

A rendezvényre a TOP Plusz-3.1.2-21-SB1-2022-00009 Program keretében került sor az Autonómia Alapítvány és Ibrány Város Önkormányzata közös szervezésében.

Béres Tibor

MAGNETIC SIKEREK MISKOLCON

November 15-én Miskolcon, a Kemény Dénes Városi Sportuszodában álltak rajtkőre a Magnetic SE úszói, akik az V. MiReHu Kupán vettek részt.

Az Észak-alföldi régió legjobb versenyzőit, valamint Tampere, Kassa és Marosvásárhely úszóit felsorakoztató versenyen három bronz- és egy ezüstérmét, valamint több előkelő helyezést értek el a Thuróczy Róbert vezette ibrányi sportolók. A csapat tagjai: Ignác Bence, Puskás Bendegúz, Puskás Levente, Tóth András, Tóth Balázs és Tóth Miklós.

Folytatás december közepén Debrecenben! Hajrá Magnetic!

Puskás Gyula

Állatok Karácsonya

Sok Szeretettel várunk minden kedves látogatót, kicsiket és nagyokat egyaránt menhelyünk karácsonyi rendezvényére!

Rengeteg finomsággal, vásárral, díszekkel, gyerekeknek egy kis ajándécsomaggal készülünk, illetve ellátogat hozzánk a Mikulás is lovas hintáján, amit ki is lehet próbálni!

**December 14.
11:00
Ibrány
Kői utca 90.**

ANYAKÖNYV

HÁZASSÁGOT KÖTÖTTEK

Oláh Bianka – Zámbor Attila
Kovács Evelin – Turi Tamás
Gönczi Regina – Domoszlai Dániel

SZÜLETTEK

Gyermekek neve:

Anyja neve:

Rézműves Máté
Simon Laura Vivien
Balogh Nazira
Balogh Zafira
Stekli Bálint
Lauter Dominik

Balázs Ketrin
Balog Dorina
Horváth Noémi Tímea
Horváth Noémi Tímea
Kató Emese
Takács Gréta

ELHUNYTA

Csepicsányi András
Szikora Péter
Gerák Miklós
Szász Pál
Hegedüs Sándor
Pózmán József
Horváth József
Kovács Györgyné (Csire Katalin)
Kovács Péterné (Harmath Mária)
Móré Gáborné (Németh Magdolna)
Hegedüs Sándorné (Jakab Julianna Mária)

Radnóti M. utca
Nagyerdő utca
Radnóti M. utca
Család utca
Móricz Zs. utca
Nagy Imre utca
Móricz Zs. utca
Bem Apó utca
Rozmaring lakótelep
Radnóti M. utca
Lehel utca

MEGEMLÉKEZÉS

„Milyen szomorú mindig egyedül lenni
valakit mindenütt hiába keresni.
Valakit várni, ki nem jön többé
valakit szeretni, titkon, örökre.
Az idő sem gyógyítja sebeinket
mert Te igazán szerettél bennünket.
Hiába borul Rád a temető csejje
szívünkben élni fogsz mindörökre.
Szerető férj voltál, drága jó Édesapa
bánatos családot nem felejt el soha..”

Soha el nem múló fájdalommal emlékezünk
ifj. Pásztor Gyula
halálának 2. évfordulójára

Felesége, gyermekei és szerető családjai

„A múltba visszanézve valami fáj.
Valakit keresünk, aki nincs már.
Temető csendje ad neki nyugalmat.
Szívünk fájdalma örökre megmarad.”

Fájó szívvel emlékezünk
Bardóczi István
halálának 10. évfordulóján.

Szerető családjai

MEGEMLÉKEZÉS

„Csupa jóság volt a lelke, csupa-csupa szeretet,
örömet is abban lelete, ha másokkal jót tehetett.
Elmentem tőletek, nem tudtam búcsúzni,
nem volt időm arra, el kellett indulni.
Szívetekben hagyom emlékem örökre,
ha látni akartok, nézzetek az égre!”

Fájó szívvel emlékezünk
Hegedüs Lajos
halálának 7. évfordulójára.

Felesége, gyermekei, unokái és dédunokái

„Te, aki annyi szeretetet adtál
Te, aki mindig mellettünk álltál
Te, aki sosem kértél, csak adtál
Örökre itt hagytál.
Elfelejtetni Téged soha nem lehet
Te voltál a jóság és a szeretet!”

Fájó szívvel emlékezünk
özv. Pásztor Gyuláné
(szül.: Fekete Margit)
halálának 2. évfordulóján.
Emléked örökké élni fog!

Szerető családjai

„Álmodtunk egy öregkort, csodásat és szépet
de a kegyetlen halál, minden széjjel tépett.
Múlik az idő, de a fájdalom nem csitul,
szemünkben a könny naponta kicsordul.
Jöhet tél, vagy lehet tavasz
Nélküled már semmi nem lesz ugyanaz.”

Fájó szívvel emlékezünk
Dávid Pál
halálának 4. évfordulójára.

Szerető felesége, két lánya, veje, és három unokája

„Mert ha hisszük, hogy Jézus meghalt és feltámadt,
az is bizonyos, hogy Isten az elhunytakat is előhozza
Jézus által, vele együtt, ezzel a reménységgel.”

Emlékezünk
Gyarmati László
halálának 4. éves évfordulójára.

Felesége, hozzátartozói és családjai

„Január 23. Ez a nap az emlékezés napja.
Érted imádkozunk, halkan zokogva.
Elmúlt sok fájó év, már nem látunk többé,
Könnyes szemmel az égbe súgjuk: Hiányzol örökre!”

Csöndes bánattal, lelkünkben szomorúsággal emlékezünk
Trencsényi Ferenc
halálának 13. évfordulóján.

Szerettei

MEGEMLEKEZÉS

„Tugyanaz a szeretet él Bennünk,
Amikor még itt voltatok Velünk.
Ugyanazt jelentitek Nekünk,
Mint egykoron,
Rátok örökké emlékezünk.”

Mély fájdalommal emlékezünk
drága Édesanyámra, Nagymamámra
Zsiros Istvánné

(szül.: Hruska Jolán)

halálának 13. évfordulóján,

és szeretett Édesapámra, Nagypapámra,
Zsiros István
24. évfordulóján.

Lányuk, Unokájuk és Családja

KÖSZÖNETNYILVÁNÍTÁS

Hálás szívvel mondunk köszönetet mindazoknak,
akik szeretett halottunk

id. Gerák Miklós

temetésén megjelentek, sírjára virágot, koszorút helyeztek,
részvételükkel fájdalmunkat enyhíteni igyekeztek.

Gyászoló család

Kryzantén Ker Kft.

Segítséget nyújtunk
Önöknek a nehéz időkben.

**Teljes körű
temetkezési
szolgáltatás**

Emberséggel-
Bizalommal
a Kegyelet
és Búcsú
szolgálatában

Ügyelet: 0-24

Tiszabercel, Fő út 24.
06 20 334 97 70; 06 20 496 72 57
kryzantenker@gmail.com

**Kegyeleti
irodák:**

- Kemece, Mórész Zs. u. 76/A.
- Ibrány, Lehel u. 67.
- Tiszabercel, Fő út 24.
- Nagyhálsz, Arany J. u. 225/B

**2025.
DECEMBER 14.
vasárnap 16:00**

BERECZKI ZOLTÁN AKUSZTIK KONCERT

HELYSZÍN:

IBRÁNYI LÁSZLÓ MŰVELŐDÉSI KÖZPONT ÉS KÖNYVTÁR
4484 IBRÁNY, HŐSÖK TERE 2-4.

Belépő: Ingyenes de regisztrációhoz
és a jegyek személyes átvételéhez kötött.
REGISZTRÁCIÓ ÉS A JEGYK ÁTVÉTELE: 2025. NOVEMBER 17-TŐL
Ibrány Városi Könyvtár
Városi könyvtár telefonszáma: 06-30-589-1629

2025.DECEMBER 31.

2026 SZILVESZTER RETRO BULI

ILMKS ÉS SZABÓ CATERING KFT. SZERVEZÉSÉBEN

Ibrány
4484

AZ ELMŰLT ÉVTIZED LEGJOBB SLÁGEREIVEL:

DJ. PETRÉNYI

VACSORA:

Malacsült, hidegtál, saláták, töltött káposzta
ÉJFÉLKOR: egy pohár pezsgő, hurka, kolbász és virsl
Az italtól mindenki maga gondoskodik!

HELYSZÍN:

Ibrányi László Művelődési Központ és Könyvtár
4484 Ibrány, Hősök Tere 2-4.
GYŰLEKEZŐ: 19:00 ÓRÁTÓL

BELÉPŐDÍJ: 15.000 FT

JEGYK ELŐVÉTELLEN 2025. NOVEMBER 12-TŐL KAPHATÓ A VÁROSI KÖNYVTÁRBAN

FOGYNI AKARSZ? SEGÍTÜNK!

- Célzott, modern alakformálás
- Garantált fogyás
- Kedvezmények, ajándékok
- Kellemes környezet

Foglalj időpontot az Irisz alakformáló és szépségszalonban!

ILLATSZEREK BŐSÉGES VÁLASZTÉKÁVAL IS VÁRUNK BENNETEKET!

- YODEYMA Parfümök
- AVON Kosmetikumok
- Hairsun Hajvitamin

kiwisun
AZ EGÉSZSÉGTUDATOSOK SZOLÁRIUMA

ŐRIZD MEG
BARNASÁGOD A KIWISUN
SZOLÁRIUMGÉPEINKKEL!

✉ ibrany@kiwisun.hu ☎ +36-30/854-4642 vagy +36-70/612-8319 📍 4484, Ibrány Lehel u. 29

WES NET Kft.
NAPELEM - INTERNET - BIZTONSÁGTECHNIKA

SZOLGÁLTATÁSOK

Napelem tervezés, kivitelezés, bővítés, karbantartás, javítás

Internet szolgáltatás lakossági és üzleti csomagok

Biztonsági IP Kamera rendszerek tervezése, kivitelezése

Sweet TV

Villamos biztonsági felülvizsgálat

Telefon

Hálózatok tervezése (WIFI, Ethernet, Optika)

Számítógép telepítése, karbantartása, javítása

Hőkamerás drónnal napelemes rendszer és épület szigetelési vizsgálat

Kosaras emelő bérlet

Ügyfélszolgálati iroda:

📍 4484 Ibrány, Árpád u. 66.

Nyitvatartás:

Hétfő: 08:00 - 16:00

Kedd: 08:00 - 16:00

Szerda: 08:00 - 18:00

Csütörtök: 08:00 - 16:00

Péntek: 08:00 - 12:00

Szombat-Vasárnap: Zárva

✉ info@wesnet.hu

☎ +36-42/527-070

☎ +36-70/626-5006

www.wesnet.hu